

מזל התאחדותנו

יוצא לאור

ע"י התאחדות אברכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגדול שליט"א

בני ברק - אלעד

ב' סיון תש"ע

במדבר

שנה י"ד גליון תרס"א

וכיסו בה את ארון העדות

שש ושמה, ומאיידך מומרד ומודאג, התהלך לו בן עיר כשהגיע אליו הדיעה שנפלה בחלקו דושה גדולה של הון עתק איתו ירש מקרוב משפחתו בעידה מרוחקת, אך דאעקא שכל הדרכים דמוכילים מעיר זולכיתו בחזקת סנהדרס מפני השוודים האדוכים בצדי הדרכים ומתנפלים על העוברים ושבים וגזזלים וחומסים מבלי רחם

בעודו מסתובב דאג ועצוב אנה ואנה, נצנצה לפתע רעיון במוחו שיחלף את בגדיו וילבש בגדים פשוטים מאוד עד שידאה מקבצן עני ואת הכסף דרב ישם בסל גדול ופשוט המועד להבאת ירקות מן השוק, וכך יצא לדרך במוך ובטוח מבלי לעורר חשד כל שהיא שיש באמתחתו רכוש עצום דרב

מבלי לחשוב הרבה יצא לדרך האדוכה כשהוא לבוש בלויי סחבות, וה הצליח דרכו ושם אדם לא שם לב לאותו אדם הנראה כעני העושה דרכו עם סל גדול, אף אחד לא העלה בדעתו מה שהוא נושא עמו, ושאותו סל פשוט תמים למראה מכיל בקרבו אוצרות מלכים, בהגיעו למקום מבטחים שוב לא היה לו צורך לדסתתר עצמו מתחת מעטה העוני וחדלות, ואז כולם דכירו את רום ערכו ואת עושרו הרב

עפ"י משל זה מבואר בספה"ק לפרש מאמה"כ ז"הורידו את פרוכת המסך וכיסו בה את ארון העדות" דדבר זה בא להורות לנו את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר יעשון הדנה כי כן בשעת המסעות כיסו את הארון ואת כלי הקדש והמקדש באופן שדמתבונן בהם לא היה ראה אותם ורק כשהגיעו למקומם ודקימו את משכן העדות רק שם הסירו את הפרוכת, ואז נתגלו הארון וכלי הקודש בכל יפעת מדאיהם ערכם וקדושתם

ובמנו נקח לעבוד את ה' דכשמתהלך לו האדם בעולם הזה הדומה לפרחודר וכל העולם סילו הוא רק דרך ארוכה איך להגיע לעולם שבולו טוב כשנשא בידו את כל רכושו דרב הן כמה מצות ומעשים טובים אך מה יעשה האדם שיגיע בשלום יחד עם אוצרותיו ולא יפסקוהו עוברי דרכים אלו מוחת המומאה שלחי דס"מ כשיראו את האוצר הגדול שבאמתחתו ולא ידעו למשיסה בידים הוזהרניות של נסיונות העולם הזה

אכן הדרך תכונה הוא דרך הענה ושפלות הרה, כי החילך בגאווה ובקומה זקופה מושך הוא תשומות לב מכל עובר אורח ותכנונו לו סכנת גדולות, אך כשתנהג בענה וישא את אוצרו בתוכו נשמתו בננוי לבו, או אז יעבור הוא את דרכו בשלום, ויגיע לענה"ב שלם בתורתו שלם בידאתו, ושם בעולם העליון כשיגיע למחה דפצו בשלום תודה ניכרת מעלתו הגדולה, ויכיר כולם את רב עושרו ושכרו מובטח לו לצח נצודם.

תוכן הענינים

- לקח טוב.....עמוד ג'
- קול תפילה.....עמוד ה'
- שבת בשבתו.....עמוד ז'
- רבש תמרים.....עמוד ט'
- בשפתי צדיקים.....עמוד י"א
- פרפראות להכמה.....עמוד י"ג
- ודרשת וחקרת.....עמוד י"ז
- פניני התורה.....עמוד י"ח
- חוקים להורות.....עמוד כ"א
- הילולא דצדיקא.....עמוד כ"ג
- דבר בעתו.....עמוד כ"ז
- משולחן מלכים.....עמוד ל'
- דברות קודש.....עמוד לו'

גליון הבא

יופיע אי"ה ביום ב' הבעל"ט

לקראת חג השבועות

להכנסת מודעות, ברכות מזל טוב,

הנצחת שם, לעילוי נשמת

ולכל שאר עניני המערכת

הארות הערות וכדו'

אפשר לפנות

להד"ר אלטער אשר אנטשיל

אילאוויטש הי"ו

011-972-527648437

Rabbi Shulem L. Teitelbaum
4915 15th Ave. Brooklyn NY 11219
Tel. 718-851-7879

שלום אליעזר מייטלבוים
רב דקדק יושב לב סאטמאר
15 ש"ע עוז. ברוקלין ניו יארק

אל מע"כ ידידי היקר והנעלה הי"ו

הננו בזה להזמין בקריאה של חיבה לבוא ולהשתתף

זמס"בה השנתית

שהי"ו עורן למען החזקת מבצר התורה

ביום חיי חיים" בארה"ק
לזכר בעל הנס

אשר ב... קיים קולמוס אברק... ירביצי תורה, ומוח הוראה

הכולל הק' נתייס... "ק אמני" הגה"ק... יסוד... בית תלמוד... ולזכר...
ה"עצי חיים" ז"ע... לבדי למלאכה... יותיו רבות...
רבי מאיר בעל הנס, וראה בזה ע...

ש ת ת ק י

יום ה' פרשת במדבר, כ"ז
(ולמספ' 13st '10 May)

באולם המפואר הילמאן פלאזא

5301 14th Avenue

בשעה 8:30 בערב

בהשתתפות אחי כ"ק מרן שליט"א

איתן תקותינו שמע"כ אשר כבוד אמור"ר ז"ע יקר בעינו יקיים רצון צדיק, ויבוא לעזרתנו למען קיום הכולל המעטירה וישתתף בעין יפה
וברוח נדיבה למען תמיכת אחינו לדעה בארה"ק יצ"ו בכדי שיוכלו להמשיך לישב באהלה של תורה בהרחבת הדעת, ובדאי זכות התנא האלקי
רבי מאיר בעל הנס ז"ע בצירוף זכות אבוא"ק מייסדי הכולל יגן על כל המשתתפים להתברך בכל מילי דמיטב, עדי נזכה לביאת משיח צדקינו בב"א

יצחק הערבי אהי"ת
לשם אורח שלום

לקח טוב

ליקוטים יקרים מפי סופרים וספרים
ע"ד מוסר וחסידות נאמרים

בעניו כירך המשכן תימנה ונמשך מימין ח' עושה חיל אסיפה גדולה וקיבוץ גלויות במהרה בימינו, גם שימשיך מימין ברכות נשגבות לישראל.

ויהיו אלה בני לוי בשמותם גרשון וקהת וזמרי, מלחמת היצר באדם הוא באופנים שונים, "גרשון" יש מי שעולה בידו לגרש ממנו את יצרו לאחר שכבר בא אליו, אמנם הדרגה הנעלית היא "קהת" שמקרה את שניו שלא יוכל להתקרב אליו כלל וכלל, ואילו הפחות שבהם הוא זה שאם כי כבר נתן מקום ליצר שיוכל לפתו, אך מתוך שמתמרמר על כך "זמרי" וזכה הוא להחליץ מרשתו, ואינו נכשל הלילה במעשה. (שם משמאל)

ונשיא בית אב לגרשני, זה ששפל בעניו וחושב בעצמו כאילו גירש ונתרחק מהקדושה, "לגרשני" עתיד הוא להתעלות לגדולה ונשיא בית אב" ולזהות נחשב בן לאל כבן נעלה לה'. (באר משה)

ויקה משה את כסף הפדיום, כסף" כאשר יכספו בני ישראל להתקרב אליו ית' וכסף הוא מלשון כיסופים, היינו שיוספו ונפשו תערוג עליו להתקרב אל השייט, "הפדיום" יקרכו בכך את גאולתם ופדיון נפשם. (אור לשמים)

ולא יבואו לראות בבלע את הקדוש, חובה על האדם להישמר מהליכה אחר מראה עיניו בתאוות העולם הזה כי עין רואה והלב חומד וכו' ולא יבואו לראות" שהרי בכך יבולע לו וינתק מן הקדושה "בבלע את הקדוש". (דמשק אליעזר)

ולא יבואו לראות בבלע את הקדוש, מובטחים הם ישראל לזכות לראות בגלוי השראת שכינתו ית' ולא בהסתר ובכיסוי, "ולא יבואו לראות" את שכינתו ית' "בבלע את הקדוש" בהסתר וכמדובר בלוע שהוא בהסתר, אלא עין בעין יראו כבוד מלכותו ית'. (דברי בינה)

אלא יתלה גדולתו בזכות אבותיו, "ראש לבית אבותיו הוא". (תפארת בנים)

לדן אחיעזר בן עמישדי, אדם צריך לבקר את מעשיו ולראות תמיד אם מעשיו ראויים או לאו וצריך לבדוק את עצמו וכל כמה שעשה צריך לדון את עצמו שעדיין לא התחיל ולא עשה כלום, והדן את עצמו בכל עת "לדן" וזכה להיות "אחי-עזר" עזר לאחיו בני ישראל. (משמרת איתמר)

פנעאל בן עפרן, בדרך הלצה, שיכול להיות פנעאל, פירוש לבקש מאל כי פניעה לשון תפילה כמו (ירמיהו י"ז) אל תפגע בן ואף על פי כן יכול להיות בן עפרן עוכר ישראל ח"ו. (שארית ישראל)

ובנסו המשכן יורידו אותו הלויים, ובחנות המשכן יקימו אותו הלויים, האדם הוא מכון כנגד המשכן כי הרי האדם הוא בית מקדש קטן, -ואוהל שכן באדם- "ובנסו המשכן" וכאשר האדם סבור שהוא מנושא ברום המעלה, אזי "יורידו אותו הלויים" עליהם לעוררו על חובת הענוה והשפלות, אמנם "ובחנות המשכן" זה שהוא שפל בדעתו כדוגמת הארץ עליה הוא חונה, אזי "יקימו אותו הלויים" שומה על הלויים לרוםם ורוחו ודעתו. (בנסת חזקאל)

משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה, הרה"ק מלוכלין וזל"ה, פירוש ועמדו בגלוי ביום הוא, כי מארי דרגלין העוסקים ברצון הכבוד בגלילתם, ומתאספין יחדיו לכבוד שמים, הם מקימין השכינה הקדושה ומקריבין הגאולה ולפי זה יבואר משפחות לשון אסופה, פירוש אותם שנקבצים יחד באהבה רצון הכבוד, הם בני קהת, רצה לומר בונין קיבוץ גלויות, מלשון (בראשית מטו יא) ולו קהת עמים, ומקום הקיבוץ צריך להיות אצל הצדוק האמיתי, שהוא שפל בדעתו וכאין נחשב בעיני עצמו, וזהו יחנו על ירך המשכן, שיתאספו אצל צדיק כזה, שהוא

יודבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד, ונראה דהנה מבואר בס' אור המאיר על הפסוק בהן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנתי ביתך, דהנה יש כמה בני אדם שרוצים להתפלל בכנונה אבל אי אפשר להם מחמת שכל היום הם מרודים בעסקיהם בלי שום יראת שמים, ואיך יוכלו לעמוד ולהתפלל בלי מחשבה זרה, רק אם בחוץ גם כן הולכים ביראת שמים, אז יוכלו לעמוד בלי מחשבה זרה, וזה הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך, אז אחר ובנתי ביתך, דהיינו נקראת בית, כי האותיות נקראו אבנים, וכשמצרפן נעשו בית, עיין שם ולכן כתבה התורה גם כן במדבר סיני מקודם, ואחר כך תוכל לבוא אל אוהל מועד לאמר לדבר דיבורים קדושים. (אך פרית כוונת)

יודבר ה' אל משה במדבר סיני, הכלל הוא שכדי שיוכל האדם לקבל התורה, צריך הוא להכין מצדו הכלי, שיהיה הכלי מוכן לקבל התורה הק, והכלי הזה נעשה ע"י שהאדם מוכן עצמו ומתקן מידותיו מכל מין לכלוך, וזה ענינו של ימי הספירה, שניתנו בכדי לזכך עצמו להיות כלי צה לקבלת התורה בשבעות, מיהו האדם שלא תיקן מידותיו, העצה עבודו הוא, שיהיו לבו נשבר בקרבו שאין לו שום כלי, ומחמת שבירת לבו, זה גופא גורם לו שיהיה כלי מוכן לקבל, וזהו הרמז בפ' במדבר סיני, מדבר הוא ארץ לא ידועה, שאם האדם יודע בעצמו שהוא בחינת מדבר, לא חרש ולא דרך, ולא עשה שום אתקדוה דלתתא, לעורר על ידי זה התעוררות מלעילא או ע"י שפלות רוח וענוה שיש לו שהוא בחינת סיני, שהנטיף עצמו מכל הדדים, ע"י הוא בא לידיבר ה' אל משה נעשה כלי מוכן לקבלת התורה. (נר ישראל)

ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבותיו הוא, "למטה" זה ששפל בעיניו, "ראש" הוא זה שראוי להיות ראש לישראל, וגם אזאל ירום לבו,

כולנו

להחזקת צדקת
רבי מאיר בעל הנס

למעמד כולנו

דינער השנתי

לטובת צדקת רבי מאיר בעל הנס - כולל עצי חיים
יום ה' פר' במדבר - באולם המפואר הילמאן פלאזא

ל ע ש ו ת ר צ ו ן צ ד י ק

אמרות קודש בעיני תפילה נאמרים על פרשת השבוע ערובים וסדורים

קול תפילה

תפילה משפיעה השפעות גדולות

וידבר כו' במדבר כו', דהנה מדרך אב לרחם על בניו אם רואה איזה כאב שיש להם או הוא מרחם ונותן לו איזה מאכל טוב ודברים טובים שינוחו דעתם בהם, אבל הצער והכאב גופא שיש להם בלתי אפשרי לאביו לטול מהם, והבורא ב"ה איזה צער לאדם והוא מתפלל אליו ית', אז לא די שמסיר ממנו הצער אלא אף זו שנותן לו כל הטובות שפע ברכה, והו' ויכסהו הענן להר ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי (שמות כ"ד ט"ז וברשיי שם) פי' דהר הוא רמז למדה ד' ע"ד הר קשה כו' (ב"ב י) והיינו בששת ימי החול יש כח למדה ד' ח"ו לשלוט (ע"י זרח קא) והצדיק בקדושתו הוא מכסה אותו והר.

והו' ויכסהו הענן רמז לקדושה (ע"י תיקוף עה) ולא זו אלא ויקרא אל משה בקריאה בל' ח"ב (ע"י רשי ויקרא א, א) ביום השביעי שזו קדושה עליונה (ע"י זוה"ק בראשית מ"ד) והו' עטרת שנת טובתה (תהלים ס"ה, י"ב) ר"ל הטובה שאתה עושה עמי דהיינו הסרת צער והכאב לא זו בלבד אלא שאתה עושה עטרה ומר להטוב זו וכנ"ל, ומעגליך ירעפון דשן שהתפילה פועלת אף השפעות גדולות, והו' מעגליך דהיינו השבילים הנפעלים ע"י התפילה והו' וידבר כו' במדבר סיני רמז שהוא מקום נחשים ועקרים (דברים ח', ט"ו) והצדיק פועל ע"י דיבורו שהוא מתפלל ובמדבר הוא לשון דיבור הוא פועל באוהל פי' דאוהל הוא מכסה כנ"ל מועד רמז ל"ט היינו השפעות וטובות גדולות הנפעלות ג"כ כנ"ל.

נעם אלימלך

עצה להתפלל בלא מחשבה זרה

וידבר ד' אל משה במדבר סיני באהל מועד. ומדקדק באור החיים, דלמה הזכיר מתחלה ה' מדבר סיני, ואחר כך ה' אהל מועד, כלל המקום קודם פרט המקום, יענין שם. ונראה ל', דהנה מבואר בספר אור המאיר על הפסוק (משלי כ"ה, י"ג) 'הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך', דהנה יש כמה בני אדם שרוצים להתפלל בכונה, אבל אי אפשר להם מחמת שכל היום הם טרודים בעסקיהם בל' שום יראת שמים, ואיך יוכלו לעמוד ולהתפלל בל' מחשבה זרה, רק אם בחוץ גם כן הולכים ביראת שמים, אז יוכלו לעמוד בל' מחשבה זרה. וה' 'הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך', או אחר ובנית ביתך', דה' וידבר: נקרא 'בית', כי ה'אותיות' נקראו 'אבנים', וכשמצרפן נעשו 'בית', ענין שם. ולכן כתבה התורה הגם כן במדבר סיני מקודם, ואחר כך תוכל לבוא אל אוהל מועד, לאמור לדבר דיבורים קדושים.

אך פרי מגילה

שלא לקלקל בעת התפילה

פגעיאל בן עכרן (במדבר א' י"ג) בדרך הלצה שיכול להיות פגעיאל, פירש לבקש מאל, כי 'פגעיאל' לשון 'תפילה', כמו (ירמיה ג' טו) אל תפגע בי, ואעפ"כ יכול להיות בן עכרן עובר ישראל ח"ו.

שארית ישראל לקוטים לשער התקשרות

לעייני האשה החשובה

מת דברה דאסקאל ע"ה

ב"ר שלמה זיזא ז"ל

נלב"ע ח' אדר תש"ע

ח"ל ספר דרך משה: ועל כל קטרג שהשטן מקטרג הקב"ה במדת רחמיו משתק לו... אבל אם מקטרג שישאל אן להם יראה ומדברים בבית הכנסת לוא אן להקב"ה תירון כניסל, כי עכשו ראש בעו"ה האמונות עומדים בבית תפילות כאימה וביראה, ומיד נותן הקב"ה רשות למשחית לחבל העולם, וה' דבר ר"ל ואל תקרי דבר אלא דיבור שהיה מדבר כבה"כ וברא מלאכים משחיתים המה ממיתים אותו כשבת דבר ר"ל... ע"כ אהובי אחי ורעי אם תרצו להציל עצמכם מן הדבר ב"ס וגם בניכם הקטנים שלא ימותו חס ושלום במיתה משונה ר"ל מצו עצמכם מן ההגיון ר"ל שלא תדברו חס ושלום בבית הכנסת שום דבר בטל, ובש"ה מזהיר מאוד שצריך לברוח עם בניו הקטנים כשהולכין במקום אחד פאקין ואם אינם רוצים לברוח עם הילדים אזי עתידין לעמוד עם בניהם לדין שהם גרמו לבניהם שימותו ובעו"ה בזה גרמו האבות שדברו בבית הכנסת ועכשו בעו"ה כמעט רובם ככולם נכשלים בדבר הזה ונעשה להם כהיתר וגדולי הדור נכשלים בזה בעו"ה, הנה באתי לעודד לבכם הטוהר וכו' וכל אדם יזהר מאוד בתשובה קלה כזו ואף אם כבר דיבר יהיה לו תיקון גדול מהיום והלאה על ידי שימור כחבירו והחייב מוטל עליו לגעור כחבירו כמו שאיתא בשו"ע מי שדיבר בבית הכנסת הוא חוטא וגדול עונו מנשוא וגוערין בו, ונראה לי הכונה שהוא כמו רוצח שנהרג ע"י בניו, ובה יובן הפסוק לשוא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו ר"ל שלא לקחו מוסר והיו מדברים בבית הכנסת כנ"ל לטובה וע"כ חטאם גדול כמו חטא קין שהרג לאחיו וגדול היה עונם מנשוא עונו נמי גדול. וגדול כח התשובה שיחבה לעצמו ומזה לאחרים עמו חזונונים נעשו לכם סכיות ונברא לכם מלאכי רחמים ותגרמו חיים לכם ולבניהם אחריכם בטוב ובנעימים אמן.

מוזל טבא ודירא יאה

בברכה מרובה, נשגר בזה ברכת מז"ט בכל לשון של חיבה, קדם את מע"כ ידידינו הנכבד האי גברא יקרא, תומך נלהב למוסדות התורה, לם ער וחם לכל דבר שבקדושה, במידה מרובה וגדושה, עומד הכן לימינינו בהתמסרות נפלאה תדירא, מוזל זרב מכיסו למען הרמת מוסדותינו וקהילתינו המעטירה

הרבני הנגיד הנכבד, רודף צדקה וחסד

מוה"ר בנחם פרענקל הי"ד

אב"י בעואב"ז הי"ל יאמסבורג יע"א

לרגל שמחתו בהכנס בנו נ"ו לעול התורה והמצוות

יה"ר שיזכה לרוות רב נחת דקדושה, במידה וגדושה, וזסת מעשי הצדקה והחסד יגן עליו להתברך בכל מיל דמיטב.

המברכים במזמור לתודה

הנהלת מוסדות סאטמאר

בני ברק יצ"ו

אמרות קודש בעניני שבת נאמרים על פרשת השבוע ערובים וסדרים

שבת בשבתו

ע"י ג' סעודות נשפעים בני חיי ומזוני

דישראל בבחינת בנים למקום וז"ש זכור את יום השבת לקדשו נכיר טובה וחסד לאבינו שבשמים ונשמור את השבת כהלכתו כי מצות שבת עדות נאמנה וברורה דאנו נחשבים בנים למקום להיות מותר להשתמש בשרביטו, ולא נאמר מה זה השיכות אם אין להקב"ה רק עם אחד בארץ הלא אז מוכרח לחבב ולקרב אותנו ע"ז דרשו חז"ל זכרונו על היק, בעת שאנו רוצים לקיים זכור וס' לקדשו אז נזכר על היק, כי יש להקב"ה שבעים אומות כמספר יין כנזכר במדרש ובכ"ז בחרה ה' בנו מכל האומות, ותהי הכ' אומר איש על דגלו באותות וכו' כל איש ואיש יחנו על דגלו, ויחזיקו במצות שבת הנקרא אות כדכ' לעשות את השבת וכו' כי אות הוא, ויזהרו בני' באיסור תחומין בשבת כמ"ש רש"י ד"ה מנגד וכ"ש שלא יחללו אות שבת בשאר מלאכת, אבל איזה דבר יעורר אותם לשמור את השבת וע"ז מביא המדרש הפ' הביאו אל בין היק הם שבעים אומות כמספר יין כנ"ל, וזה אפשר הטעם שתקנו לומר בביהכ"ג בליל ש"ק ב"פ ויכול בשמ"ע ואחר שמונה עשרה, כי פ' ויכול ל"ה תיבות וב"פ לה שבעים והיא לעורר על שמירת שבת.

(זכור ושמו)

קריאת הפרשה בשבוע שלפני חג השבועות

בשבת קודש קודם שבועות אמר כבר דברנו מזה מה ענין פרשה זו ממספר ב"י שאנו קורין תמיד פרשה זו קודם שבועות, ואמר כי המספר היה צריך להיות דוקא כך, ובלעדי זאת א"א להיות קבלת התורה והמעין הזה כולל כל המספרים כי בו מאות ואלפים, ומספר של שש מאות אלף הוא, כי מספר הששה הוא בכל דבר והוא כולל הכל מעלה ומטה דו' רוחות, וישראל הם קיומו של עולם כמאמרם ז"ל ע"פ כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם, כשם שאי אפשר לעולם בלא רוחות כך א"א לעולם בלא ישראל, ובהמשך הזה כמה מספרים עשיריות ומאות, ואלפים, ומאות אלפים, כמבואר בפסוק ויהיו כל פקדי בני ישראל כו', ותמוה שלא נמצא במספר זה מספר אחדים, ומסתמא לא היו צדיקים אז לזה, והאריך בזה עפ"י המדרש אחד היה אברהם וכו', סדר השתלשלות מאחד לשלשה אבות, ואחר כך לשנים עשר שבטים ואחר כך לשבעים נפש ואחר כך לששים רבוא ישראל, ובפרט שמשה רבינו ביניהם כמאמר חז"ל אשה אחת ילדה במצרים ששים רבוא, ומיחזא יוכבד, וכיון שהיו ראוי לקבלת תורה הוכרח להשתלם מספרם למספר המבואר בכתוב, והפטרה זו הפרשה והיא מספר ב"י חז"ל הם אשר לא ימד, דקדק בזה ואמר כי מספר ב"י לעולם צ"ל במספר הזה ששים רבוא ויפרו וירבו אשר לא ימד ולא יספר, היינו כי המספר צ"ל ששים רבוא וכפל המספר כמה פעמים ששים רבוא הוא בלא מספר, כי באותו פעם היה צ"ל קבה"ת בכל ענינו ואופניו ובהתגלות קולות וברקים, ומאז ועד עתה יש בכל שנה קבה"ת אבל לא בהתגלות פרטי כאז בשעת מ"ת, וסיים הקצא לנו מזה, כי בשבת צריך לא לראות לזכין עצמו לקבה"ת וחזר ואמר, כי השבת הוא גדול מחג השבועות ואף יהיה הכנה לו, רק מהשבת צריך להמשיך האהבה להחזיר ויראה כל אחד להכין עצמו בקדושה ובשמחה לקבלת התורה.

(בית אהרן לערב שבועות)

והלויים למטה אבותם לא התפקדו בתוכם, י"ל דבשבת נשפע לישראל בני חיי ומזוני, והן שלש סעודות דשבת, סעודת ליל ממנה נשפע עושר ושרא בחי' צפון, מסעודת שחרית נשפע חיים, ומסעודה ג' נשפע בנים, והענין שבחי' שבת הוא ש' בת שג' אבות הרמזים בג' קוק דשי"ן הם משפיעין לכנס"י שנק' בת ומהם נשפע לכנס"י בני חיי ומזוני, חיי מבחי' אברהם שהוא משורש החכמה תחיה בעלה, מזותי מבחי' יצחק צפון, בני מבחינת יעקב ותהי הצדיק הממשך השפעות אל כנס"י ומשפיע לה האהרן מבחי' ג' אבהן, וזהו ע"י התורה והעבודה וגמ"ח כמ"ש על ג' דברים העולם עומד עולם הוא כנס"י שנק' עולם וג' דברים אלו הן ג' אבהן תורה בחי' יעקב עבודה בחינת יצחק ג' בחי' אברהם כאשר למשכילים יבין שדבר וע"כ הת"ח נקרא שבת שהוא פועל גם בימי החול היחוד של שבת ש' ב"ת וכבר ביארנו שמה היא בחי' כנס"י ח"ש והלויים למטה אבותם הן האבות שממשיכים האהרן מבחי' ג' אבהן לכנס"י וע"ז ממשיכים בני חיי ומזוני לכנס"י כמ"ש שמו"ל אבהן נמשך בני חיי ומזוני, וע"ז אמר לא התפקדו בתוכם ר"ת תורה כהנה מלכות כנ"ל שעי"ז זה יומשכו להם בי חיי ומזוני שנמשך מג' כתרם אלו תורה כהונה ומלכות כמ"ש.

כמה עניני עבודות בשב"ק

כאשר יחנו כן יסעו, יחנו מרומז על ש"ק שהוא יום המנוחה, יסעו הוא ימות החול, שענינם כמו ענין המסעות במדבר, להעלות נה"ק שהיו מפוזרים במדבר, אותו ענק הוא גם בגלות והפזור בין האומות, וכמו"כ ימות חז"ל, שכל עסקי האדם הוא להעלות נה"ק השייכים לשרוש נשמתו, וכמה מדות בשבת, יש מי שמשוקע עיניו ולבו לעניני פרנסה, ואחרי שמתניע בחול כסוס, בא שבת נח בו וישן הרבה, כדי שיהיה לו כח בשבוע הבא שוב לעבוד, ויש ת"ח שכל השבוע הוא יגע בלמוד, ובשבת רוצה לטוה, אך יש מי ששובד את ה' כל השבוע ועוסק בתורה וכשבא ש"ק לבו שבור בקרבו, ודואה ומכיר של עבודתו הוא כאין ואפס ממש, וכל מעשיו תורה, ומתבייש מאד, ומבקש ומתחנן לפני ה', רבש"ע קרביני אליך בתוך כל ישראל, באותות לבית אברהם, מי שאבותיו היו עובדי ה' באמת, כשהוא מתבונן על מצבו, לא ימצא לו מקום מרוב הבושה, עד כמה נתרחק ממעשי האבות, ואם מגזע קודש מחצבתו עוד יתבע ממנו עוד יותר.

(בית אברהם)

שמירת השבת להכרת הטוב להקב"ה

איש על דגלו באותות, במדרש תנחומא זש"ה הביאי אל בית היק, נ"ל דהכח"ל דרשו בפסחים (ק"ה) עה"פ זכור את יום השבת לקדשו, זכרו על היק, וי"פ דק"י"ל גוי ששבת חייב מיתה וכתבו הטעם דכתיב וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו ויברך אלקים את יום השביעי וכו' כי ביום שבת מכל מלאכתו וכו' א"כ היום השביעי כביכול הוא שרביטו של מלך והמשתמש בשרביטו של מלך חייב מיתה, א"כ גוי שנשתמש בשרביטו חייב מיתה, משא"כ ישראל הם בנים והש"ת למו אב וכן נהג משתמשים בשרביט אביהם, ע"כ, א"כ נשמע מכח מצות שבת

כולל עצי חיים

צדקת

רבי מאיר
בעל הנס

מסודם של רמזות'ק חוק'ל לכת
סיוט • סאטמאר

אלקא דמאיר עננו

היום!

היינט דאנערשטאג פ' במדבר 8:00 אוונט

וועלן מיר שטראמען אין די מאסן צום

גרויסארטיגן דינער

וואס וועט אי"ה פארקומען אין "הילמאן פלאזא"

לטובת "כולל עצי חיים"

צדקת רבי מאיר
בעל הנס

בהשתתפות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

אנשי שלומינו תלמידים וחסידים אחים לדעה

השתתפו בגוף ובממון למען החזקת מבצר התורה

ואלקא דמאיר עננו להתברך בכל מילי דמיטב

דבש תמרים

פגנים יקרים, מכאן חפרוה שדים,
רבותינו הקדושים עצי התמרים

קרבנות בכל ארבעים שנה שהיו במדבר, ותירצו כמו שמצינו אצל יעקב אבינו שקיפל הקביה כל איי והניחו תחתיו כמו ק בניי בצאתם וגם בנסעם נסע עמם איי ונמצא שהקריבו הקרבות באיי, ושייה איש על דמלו באותות לבית אבותם ופירשיי באות שמסר דם יעקב, וייל אות שמסר לנו יעקב היינו אשר קיפל הקביה איי תחתיו ק גבי בניי בעת תייתם במדבר חלו מדה זו, אשר יתנו בניי ריל אפי בעת שסעו בניי ממקום למקום נקרא תייה כי בכל הזמן דם עומדים במקום אוד באיי, מנגד כפירשיי מחוק דאפי בדיוותם מחוק מארצם עכיו סביב לאוהל יחנו כי בכילו שדם נמצאים הוא בקרוב לאהל מועד.

☆

שאו את ראש בני ישראל. במדרש ושייה לא עשה ק לכל גוי וכן וירם קח לעמו, למה שאו כל ראש לקים לא עשה כן לכל גוי ומה עשה וירם קח לעמו, ויובן לפייד המפרשים בטעם הדבר שצוה הקביה לננות את בניי שהוא כדי לחדות טענת האומות שדם הרוב ובניי במלים בהם כי אתם המעט מכל העמים להמשך אחר הענין, לכן צוה לננות את ישראל שבאמצעות כן נחשבו דבר שבמנין שאינו במל ברוב דלא שידך ביה ביטול, וזהו באור דברי המדרש למה שאו את ראש בני ישראל, היינו למה צוה הקביה למנות את ישראל, לקיים מה שנאמר לא עשה כן לכל גוי, כי על די זה יהיו נבדלים מכל עם ולשון וירם קח לעמו להיות עם סמלתו, ולא יכלו האומות לכא בטענה איד אנו נבדלך מהם כי דבר שבמנין אינו במל ברוב.

(דברי יואל)

במדרש לקים מה שנאמר וירם קח לעמו, במספר שמות הרומו להנאולה העתידה, וזאת תורת המסורה כי ידוע כי אלמלא היה נכנס משה לארץ לא חרבה עירנו ולא גלינו מארצנו, ומאז אמר הי למשה ושא עניך ימה וצפונה גוי כי לא תעבור נצמח המלות, לכן מבקשים עתה להקביה ראה עניי ועמלי ושא לכל המאות, עיי ושא את מספר שמותם המורה על הנאולה.

(וישב לב)

☆

שאו את ראש כל עדת בני ישראל. ובמדרש הייד מגיד דבריו לעקב וגוי לא עשה ק לכל גוי, כי חנה בדבר ה שמם נעשו וכל עשיותיו של הי חמה רק דיבורו ואמירה בעלמא וכן דיבור זה מסר לישראל עם קרובו שעניי דבורם יוכלו לפעול ישועות וכמו שדיברו של הקביה עושה רועם כמו עשה ממש כמו ק יש סה ביד ישראל לעשות נפלאות דיבורם בלבד, וכן נודע שהמנין המספר מוק מאד, אמנם יש בכח ביד ישראל לדמותיק כל אלה שאדברה מה שמזיק עפיי המבע נצמח לדם התנשאות וכל זה רק עיי הכח שבפיהם לכן הסמך לכאן דברי המדרש מגיד דבריו לעקב היינו דיבורו של הקביה שדם עשה גמורה אותן הדברים הגד ומסר לבניי שיהי גם בכוחם לפעול עשה בדיבורם לא עשה ק לכל גוי שאצל אוחיע אין עשה כלל בדבריהם, לכן שאיו את עדת גוי.

(קדושת יויט)

☆

איש על דמלו באותות לבית אבותם אשר יחנו בניי מנגד סביב לאוהל מועד יחנו וייל לפי דברי הוהיך שהקשו כי אסור להקריב קרבן רק בכיחמיק בירושלים אשר שם נתקדש בעשר קדושות והו אסור קדשים בחוץ איכ האיד הקריבו

קח את הלוים תחת כל בכור וגוי והו לי הלוים אני הי ודקדקו מה דכתיב אני הי בסוף וייל דכתיב בקולת מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה, דחייפ דכל מי שנדחה משום איזה עבודה איכ לעתיד כאשר יתפך הכל לכות יחזור לשירותו כמו הכורים שסדחו מפני הטאם כמבואר במדרש, וק מבואר כי לעתיד לבוא יהיה העבודה בכבורות, היינו מה שהיה כבר הוא, רייל הוא גם עכשיו, משום ואשר להיות כבר היה, כי מה שהיה בעתיד הוא אצלו כאילו כבר היה בעבר, והנה שם הויה מורה על עבר הוה ועתיד שהם אצלו כאחד, וזה אשר להיות כבר היה הוא בסחינת הויה, והנה אכן שהבכורות יחרו לעתיד מכל מקום אם עלה לא יד והלוים גיי לא ירדו, והיינו הינו לי הלוים אין לי אלא עולמות כמבואר במדרש דהיינו שתמיד אף לעתיד לא ירדו, אני הי רייל אף בזמן שאתגת בבחי' שמי שם הויה דמורה שהכל אחד הוא אצלי ולפי זה יחרו הבכורות לשירותן לעבודתן מימ הלוים לא ירדו.

☆

ושאו את מספר שמותם. גי במסורה ראה עני ועמלי ושא לכל המאות, ושא עניך ימה וגוי, וייל דחנה מבואר במדרש דהשפטים נקראים עייש גאלתן של ישראל ראובן עייש ראה ראיתו, שמעון עייש וישמעאלים, לוי וגולו גוים רבים, יששכר עייש יש שכר לפעולתך, יוסף עייש יוסף הי עבית דו, עייש, וביפית כתב ששמות שמרמזין על הנאולה העתידה נכתבו שם כבואם למצרים כי נאולה מצרים פתח תקוה על הנאולה העתידה, ושייה וידבר הי וגוי לצאתם מארצ'ם שהוא פועל דמינו על העתיד שאו את ראש כל עדת בניי וגוי לתת לדם קח כדאי

בואו ונצא

לעשות רצון צדיק

למעמד

כולנו

דינער השנתי

לטובת צדקת רבי מאיר בעל הנס - כולל עצי חיים

יום ה' פר' במדבר - באולם המפואר הילמאן פלאזא

ל ע ש ו ת ר צ ו ן צ ד י ק

סיפורי צדיקים, בביאור הפסוקים המלאים זיו וגוה מפיקים

בשפתי צדיקים

איש על מחנהו ואיש על דגלו

כפרי אחד מסביבות פרעמישלאן היה חוכר הבית מזיגה מאדון הכפר ומזה התפרנס בכבוד, ובכל שנה ושנה הי' צריך לחדש את השכירות מחדש, פעם אחת חולט האדון שלא להשבירו יותר להיוודי, בצר לו נסע הכפרי לפתעמישלאן וסח להחזק ר' מאיר מפרעמישלאן את דאגתו ובסה והתחנן לפניו שיתפלל בעדו להשי"ת שישאר הבית מזיגה אצלו, ותשאר לשבות את השבת בעיר פרעמישלאן, ובלייל שב"ק כאשר ערך הרה"ק את שולחנו הטחור והתחיל לומר את לחמר "כל מקדש" כאשר הגיע להתיבות "עברו הרבה מאוד על פי פעלו, איש על מחנהו ואיש על דגלו", אמר כה: "שכרו" של השומר שבת "הרבה מאוד", ומהו שכרו, "על פי פעלו" שכמו שהוא גוזר בפיו כך פועלים בשמים, שהצדיק גוזר והקב"ה מקים, והפסיק באמצע ופנה אל האנשים העומדים סביבו, ואמר: מה אתם אומרים, האם מאירל משמר שבת קודש סלכתו, והשיבו כלם: הן, א"כ - אמר שוב וצדיק - מכיון שמאירל משמר שבת סלכתו, הרי הוא גוזר ואומר: "איש על מחנהו ואיש על דגלו" שכל אחד ישאר על מקומו בשלום, הצדיק נתסין כזה על אותו הכפרי חוכר המזיגה, אך שום איש מן המסובים לא הבין את כוונתו, ולא ידעו על מי סובבים הדברים, וגם החוכר בעצמו שהי' איש פשוט לא הבין שעליו דומים דברי הצדיק, ואותו אדון נפל פתאום ברחוב העיר ולא הי' יכול ללכת לביתו, ושלחו אחרי רופאים, ובאו ואמרו שאין תרופה למסתו, בתוך כך נצנן רעיון במוחו של האדון שאולי באה עליו צרה זו כעונש על אשר שלח ידו ביהודי לגרשו מפרנסתו, מיד שלח לקרוא אליו את היהודי, ולא מצאו אותו בביתו מפני שהי' אז אצל הצדיק בפרעמישלאן, המתין האדון עד באו ושלח אחריו ואמר לו שימל לשכור את המזיגה מחדש ומוחל לו גם את דמי השכירות וותן לו את העסק בחינם, ותיכף אח"כ נתרפא האדון ממחלתו.

אל תכריתו את שבת הקהתי

פעם באו פרנסי העיר לאניק להתדיין עם רב העיר בפני הרה"ק השר שלום מבעלזא זי"ע הרב טען כי אין הוא יכול להתקיים מהקיצצה הזעומה של הקהל, והפרנסים טענו שיש לו די צרכו, ולא עוד אלא שגם אומרים עליו שיש לו חסכוניות, השיב להם הרה"ק מבעלזא: עכשיו התיישב לי מאמר תמוה במדרש על הפסוק "אל תכריתו שבת הקהתי" זשה"ה אל תגזול דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער, ולכאורה מה הקשר בין שני הפסוקים, אלא בדרך כלל צוה עינם של תבריות בלויים המתפרנסים מכספי הציבור, ורוצים תמיד לגזול מהם "ללותם" ולהוכיח שיש להם כסף

סמוי, ואין צריכים להחזיק בהם, לפיכך הזהירה תורה "אל תכריתו - אוכל מפי - שבת הקהתי", ואל תדכאו עני "בשער" בכל מיני השערות שיש לו ממון בסתר.

יום המיוחס

הרה"ק מרוזין זי"ע אמר פעם בטעם הדבר שיום ב' בחדש סיון נקרא בשם יום המיוחס הלא ביום זה לא אירע שום דבר, רק משל למה הדבר דומה למלך שהזמין אליז ארבעה מטובי הציירים ומסר להם תפקיד לצייר את קירות ארמונו, האומנים חילקו את העבודה ביניהם שכל אחד יצייר קיר אחד בכל חדר, הם עשו את המלאכה כמיטב כשרונם, חוץ מאחד שלא עשה מאומה, ורק ישב וחישב חשבונות ומזד מדידות, ולא הבינו תכרו פשר הדבר, עם תום העבודה, בא זה והביא מראות יקרות, וחטיפה בהם את הקיר הרביעי, והשתקפו בו כל הציורים של שאר הקירות שהתמזגות נפלאה, ואמנם הקיר הזה היתה היפה ביותר, כמו"כ - סיים הרה"ק מרוזין - דווקא משום שאין היום הזה מיוחס לעצמו בשום חשיבות מיוחדת, וכל יחוסו הוא מיום שלפניו (ראש חודש) ומיום שלאחריו (שלשת ימי תבילה) משום כך לו קרא מיוחס והיא כדוגמת המראות שהשתקפו בו כל הציורים אע"פ שלא הי' בידו שום יחוס עצמו, כן ביום המיוחס אוגר בתוכו את כל הסגולות שלפניו ושלאחריו והוא הדבר בכל מי שרואה בעצמו שאין לו שום יחוס רק מה שלפניו ושלאחריו, זה עצמו הוא יחוסו.

שלשת ימי הגבלה

הרה"ק ר' חנוך העניין מאלכסנדר סיפר שהרה"ק מקאצק היה פעם חדשים רצופים אצל הרה"ק ר' בונם מפרשיסא ויהי' אז בדחקות גדול והלך בבגדים קרועים ובלוים, ומדרכ לא ביקש משום איש מתנה ועור, ובא אליו הצדיק ר' פייבל מגריצא וסיפר להרה"ק מקאצק אשר היום באה לפרשיסא האשה הגבירה תמרל' מווארשא, ואם ילך אליה תתן לו כל הצטרותו ביד רחבה כדרכה, ויהי כשמוע הרה"ק מקאצק את הדברים, שאג בקול רעש גדול: געלד? פעל, ואמר ר' פייבל מגריצא, כי מששמע מהרה"ק מקאצק שתי חתיבות הללו נמאסה אצלו תאות הממון כל כך עד אשר כמה שבועות אח"כ כשהיה שומע על דבר ממון היה מתחיל להקיא, ולא הי' יכול לשמוע כלל על אדיות ממון זמן רב, וסיים הרה"ק מאלכסנדר, שזהו כוונת הגמ"על "שלשת ימי הגבלה" (שבת פז) "בד' עביד פרישה או בג' עביד פרישה" (אם ברביעי בשבת אמר משה לשראל מצות פרישה, או ביום שלישי אמר להם, ולכאורה הלשון "עביד" אינו מובן והיה צריך לומר "אמר להם מצות פרישה", אך לפי הנ"ל יובן דע"י שמשא רבינו אמר להם מצות פרישה נמאסה להם ממילא התאוה, עד שבעצם בדיבורו "עביד" פרישה.

זלקא דמאיר עננו

קול התאחדותינו

מאמרים נחמדים, ע"ד דרוש מיוסדים, כפתור ופרה משוקדים

פרפראות להכמה

ולמה נענשו לכן בא הכתוב כמשיב ואומר "לפי ה'" דהשכינה ירדה לארץ וא"כ מעניש מבן י"ג כבי"ד של מטה, אבל עדיין קשה למה לא המתין עד שישאו נשים ויהיו להם בנים ויעניש הבנים, לכן מסיים ואומר "ובנים לא היו להם" שהסכימו שלא ישאו נשים.

☆

כל פקודי הלוים אשר פקד משה ואהרן על פי ה' למשפחותם כל זכר מבן חודש ומעלה. וזה הרמב"ן הסביר הטעם למה היו שבת לוי מועטים כ"כ לגבי שאר השבטים משום ששבת לוי לא היו בכלל עניו על כן לא היו גם בכלל רבוי כי רק אלו שהיו בכלל "פן ירבה" היו בכלל "כן ירבה" בכל זאת עדיין קצת קשה למה באמת לא פרו ורבו שבת לוי כמו שאר השבטים, וי"ל באמת מדוע עשה הקב"ה דבר שהוא חוץ לדרך הטבע שילדו ששה בכרס אחד הטעם הוא בכדי לסתום פי הלעו של האומות שאמרו "אם בגופם היו מושלים קל וחומר בנשותיהם" עשה הקב"ה נס חוץ לדרך הטבע והולידו ששה בכרס אחד שאילו היו מושלים בנשותיהם הקב"ה לא היה עושה להם נס, לכן בשאר השבטים שהמצרים היו מושלים בגופם היה מקום ללעו הזה והיה צריך לעשות להם נס אבל הלוים שלא היו בשעבוד והמצרים לא משלו בגופם ואין את הלעו ולא היו צריכים לנס ועדות ממילא ילדו בדרך הטבע, וא"ת בכל זאת איזה נוק יהיה להם אם גם הלוים היו יולדים ששה בכרס אחד וי"ל דאם גם היו מולידים ששה בכרס אחד או לא היה עדות והוכחה נגד הלעו כי יגידו שאין זה נס שעשה להם הקב"ה אלא זה הטבע של בני יולדים ששה בכרס אחד לכן הולידו שבת לוי בדרך הטבע ושאר השבטים עשה להם הקב"ה נס וילדו שלא בדרך הטבע בכדי להוריד הלעו ולסתום פיהם של האומות.

☆

אל תכריתו את שבת משפחת הקהתי מתוך הלוים וזאת עשו להם והיו ולא ימותו. איתא במדרש (תנחומא במדבר כ"ג) ילמדנו רבינו העובר על כריתות שבתורה במה הן מתרפאין ויוצאין מידי כריתתן כך שנו רבותינו כל חיובי כריתות שלקו נפטרו מידי כריתתן, וקשה מה ענין הלכה זו לכאן, ונראה דהיה קשה למדרש שהכתוב מתחיל בכרת דכתיב "אל תכריתו" ומסיים במיתה "ולא ימותו" ועוד היה קשה כיון שהקדים ואמר "אל תכריתו" למה חזר ואמר "ולא ימותו" ע"ז מתוך המדרש חיובי כריתות שלקו נפטרו מכריתתן אבל עדיין חייבים מיתה בידי שמים, כי אם נאמר שנפטרו גם מן המיתה מה בעם לחיובי מלקות ועוד היה לו להתורה לצות שילקו אותם בכדי שיפטרם גם מן המיתה אלא ע"כ שמכריתות נפטרו אבל עדיין חייבים מיתה בידי שמים, וז"ש הכתוב "אל תכריתו את שבת משפחת הקהתי" וא"ת שיש להם תקנה במלקות, זה אינו שמיתה הם עדיין חייבים, אלא "את עשו" יעשו כצויו התורה או "חיו ולא ימותו" גם בידי שמים.

וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד וגו' לצאתם מארץ מצרים לאמר. וי"ל דהנה איתא במדרש (במ"ד א' י"א) אך את מטה לוי לא תפקד וגו' מה כתיב בראש הספר שאו את ראש כל עדת בני ישראל רומם את ראש גדל את ראש לא נאמר אלא שאו את ראש כאדם האומר לקוסטינר סב רישיה דפלן ובא לרמו שאו את ראש שאם יזכו לעלו לגדולה כמה דתימא ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך, ואם לא יזכו ימותו כולם כמה דתימא ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על העץ, והיה גלוי לפני המקום שימותו כולם במדבר וינטלו ראשיה, ולכאורה קשה מדוע רמו להם הקב"ה דווקא כאן שימותו ולא במקום אחר, אכן י"ל דאיתא במדרש (ש"ה"ר ב' י"ג) אמר ר' אלעזר אע"פ שהתורה נתנה בהר סיני לא נענשו עליה עד שנתפרש להם באהל מועד הה"ד עד שהבאתיו אל בית אמי זה הר סיני, ואל חדר הורתי זה אהל מועד, שמשם נתחייבו ישראל על ההוראה, והשתא יתבאר הכתוב על נכון "וידבר ה' אל משה במדבר סיני" כל הדברים היינו התורה והמצוות שדבר ה' בהר סיני "באהל מועד" אמר להם התורה והמצוות באהל מועד "לאמר" פעם שנית, ולמה נשנית פעם שנית, על כן אמר "שאו את ראש בני ישראל" אם יזכו וישמרו המצוות יעלו לגדולה ואם לא יזכו ינטלו ראשיה, דזה לא היה עד שנתפרש להם באהל מועד שמשם נתחייבו ישראל על ההוראה.

☆

שאו את ראש כל עדת בני ישראל וכו' במספר שמות כל זכר לגלגלתם. וצ"ב מפני מה נאמר במנין בני ישראל "לגולגלותם" ואילו במנין שבת לוי נאמר "פקוד את בני לוי לבית אבותם למשפחותם כל זכר מבן חודש ומעלה תפקדם" ולא נאמר לגולגלותם, וי"ל ע"פ מה שאמרו חז"ל (מנחות ל"ז). דאדם שצולד עם שני ראשים אינו חי הרבה, והשתא יובן שפיר דשבת לוי שנמנו מבן חודש יכול להיות שיהיה תינוק שצולד עם שני ראשים ואם היו נמנים "לגולגלותם" או יצטרכו למנות את התינוק לשני ראשים לכן לא נאמר "לגולגלותם" אבל בני ישראל שנמנו מבן עשרים שנה ומעלה אין שום מציאות שיהיה אדם עם שני ראשים בן עשרים שנה כי אינו מאריך ימים ולכן אפשר למנות אותם "לגולגלותם".

☆

וימת נדב ואביהו לפני ה' בהקריבם אש וזה ובנים לא היה להם. וי"ל ע"פ מה שפירש בס' "זרע ברך" שבי"ד של מעלה אין מענישין רק מבן כ' שנים אבל בי"ד של מטה כבר מענישין מבן י"ג שנים אכן אם הקב"ה הוא למטה או נוהג הוא כבי"ד של מטה, עוד כתבו המפר' שאם אדם שאין לו אשה עבר עבירה שמתחייב ע"י מיתה או הקב"ה תולה לו עד שנשא אשה ומוליד בנים והקב"ה נוטל אחד מבניו בעוון אביו, ומה שלא עשה כך לנדב ואביוהו כיוון שהסכימו שלא לישא אשה, וז"ש "וימת נדב ואביוהו" ונענשו וקשה הלא היו פחות מבני כ' שנים כדאיתא בזהר ג' נ"ו,

צדקת רבי מאיר בעל הנס:

אנ"ש

פאר

אנ"ש

למעמד

כולנו

דינער השנתי

לטובת צדקת רבי מאיר בעל הנס - כולל עצי חיים

יום ה' פר' במדבר - באולם המפואר הילמאן פלאזא

ל ע ש ו ת ר צ ו ן צ ד י ק

ענינים נפלאים, בסוגיות ובפלפולים שמקורותיהם בפרשת השבוע נמצאים

ודרשת והקרת

בענין אי מצות פדיון הבן דייקא לאחר מילה

פקוד כל זכר מבני ישראל מבן חודש ומעלה (צמדנר ג' מ')

ממתנין עד שימול אלא בהגיע יום ל' מחוייב לפדותו.

☆

ובכלי חמדה (בפרשתן) מישב בדרך חידוד ד' הראנ"ח שפסק שצריך להמתין עד שיהי' נימול, ולתרץ קו' הצמח צדק מבכורי מדבר, דלכאו' יש לעיין לפי' ד' ר"ת הידועין דס"ל דתינוק שהוא טריפה פטור מפדיון, א"כ לכאורה בכל פדיון הבן ביום ל' ניוחש דילמא טריפה הוא ופטורין לפדותו, ואת"ל דהולכין בתר רוב תינוקות ורובן אינן טריפות, מ"מ הרי אין הולכין בממון אחר הרוב.

אמנם אפ"ל עפ"ד ההפלאה בכתובות (דף ט"ו) שהקשה דבת כהן בשריפה ולכאור' ניוחש דילמא לאו אבי'ה הוא ותהא בסקילה שהוא מיתה קלה, ואת"ל דאזלי' בתר רובא מ"מ הרי קיי"ל אין הולכין בדיני נפשות אחר הרוב.

ותירץ דכיוון דהכהן כבר דחוק לאבי'ה לגבי שאר דינין כגון כיבוד אב ושאר דיני התורה, א"כ הוי כרוב שכבר דחוק וע"כ אח"כ כשבא לפנינו לדון בדיני נפשות אפשר לסמוך שפיר על הרוב כין שכבר דחוק עכ"ד.

ויוסוד זו מפורסם בעולם, בנוי ומיוסד על ד' הרמב"ם (בפס"ז מהל' סנהדרין) שפסק שאם עד אחר אמר על חתיכת שומן זה שהוא חלב הרי נאמן דהרי ע"א נאמן באיסורין, ואח"כ בא אדם ואכל חתיכה זו והתרו בו שני עדים לוקה אע"פ דע"א אינו יכול לחייב מלקות, מ"מ כיון שדבריו כבר נתקבלו וכד' הרמב"ם "העד אחד יוחזק" אפשר אח"כ לחייבו במלקות).

א"כ ה"ה אפ"ל דכיוון דלגבי מילה כבר נימול לשמונה, והחלטנו דאינו טריפה דודי אם הוא טריפה פשיטא דאין למולו מחשש סכנה, א"כ כיון שכבר דחוק לאינו טריפה ע"כ שפיר מחוייבין לפדותו.

ומעתה צדקו ד' הראנ"ח שע"כ דייקא אחר

המפרשים דנו בשאלה אם נולד בן ואי אפשר לעשות לו הברית כגון שחלה והגיע כבר ל' יום ונתחייב בפדיון הבן, אי מצוות פדיון דייקא לאוד מילה או לאו דווקא וצריך לקיים ולפדותו בעתו ובזמנו.

השו"ת הראנ"ח (סי' ע"ט) מחדש דבעינן להמתין עד שימול ורק אחר המילה מדייבין לפדותו, ובשו"ת חתם סופר (יו"ד סי' ש') מבאר טעמו ונימוקו דכמו קודם מתן תורה וקבלת המצוות כבר היו נימולים, וכן מצינו בגר שהוא נימול קודם טבילה וקבלת המצוות, וכן במצרים קודם שהציל הקב"ה בכורי ישראל כבר היו נימולים לאכילת פסח, ע"כ יש להקדים המילה קודם הפדיון והוי זה אלו ואנוהו.

וכן מובא להלכה בחמודי דניאל (הל' פדה"ב) שאם חלה יש לאחר הפדיון הקב"ה בכמה ימים בכדי שנוכל לקיימו בהכשר אחר המילה, וכן מובא ביוסף אומן מעשה שהי' בפראנקפורט שהורו חכמי העיר להשהות הפדיון עד אוד המילה שהי' בערך ב' חדשים אחר לידתו.

☆

אמנם בשו"ת צמח צדק (מהגאון ר' מנחם מניקלשבורג ז"ל) סי' קכ"ז מפריך ד' הראנ"ח וקסבר דאין להמתין כלל על המילה אלא לפדותו בזמנו, ומביא ראיה חותכת שאין מצות פדיון דייקא אחר מילה דהרי בפרשתן איתא קח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל והוי לי הלויים וכו' נמצא דבמדבר נצטוו בפדיון בכורים והרי אותן בכורים שנולדו במדבר לא מלו עדיין, דהרי לא נשבה להם רוח צפונת כמבואר ביבמות (דף ע"ט). רק יהושע בא אח"כ ומל אותם ואע"כ מצינו שנצטוו בפדיון, א"כ קמ"ל דאפי' כשאינו נימול מחוייבים לפדותו.

וכן מסקינן להלכה הש"ך (ס"ק י"ב) ובשו"ת טב טעם ודעת (מהדו"ת ח"ב סי' קל"ד) ובשאר האחרונים שאין

פדיון יש גם בלילה משא"כ כשמונה החיובים של האב כתב קודם מילה ואח"כ פדיון, ודר"ק.

ומעתה מוכח היפוך משטת הראנ"ח דפדיון לא תליא כלל במילה, דלפ"ד הראנ"ח גם כשנתגדל ליכא עליהו חיוב פדיון קודם מילה, דהרי קודם שנימול לא חל חיוב כלל של פדיון, א"כ הדרא קושיא לדוכתא אמאי כתב קודם פדיון ואח"כ מילה, אלא וודאי דלא תליא זה בזה כלל, ומעתה צדקו ד' הצמח צדק.

☆

אבל בסוף דבריו מביא הערה נכונה מגיסו ז"ל שאין הרא"ה מבכורי מדבר מופרכת בזה שה"ה עפ"י ה' דהרי דייקא מנין הלויים ה' עפ"י ה' ולא מנין הבכורים וכמה פוסקים בשו"ת שיבת ציון (ס"ז נ"ד) ובפתח תשובה (הל' פדה"ב ס"ק כ"ג) האריכו אם להקשות על הראנ"ח או ליישב דבריו, דדייקא כשחל המילה ביום ל' אז אפשר לומר דיש להקדים המילה קודם הפדיון וכסברות הנזכרות, אבל כשחל יום הפדיון ועדיין אי אפשר למולו בוודאי ש אין להמתין וכן העלה להלכה בשו"ת מהר"א (י"ד ס"י רמ"ז) להלכה.

☆

והיעב"ץ במגדול עוז גם מפרץ ד' הראנ"ח שהדבר ידוע שאין מילה מעכבת קבלת עול מצוות ותמה על דברי הראנ"ח שיוצא מזה הרס גדול במי שמתו אחי מחמת מילה שיחשוב שאין עול תורה ומצוות חלים עליו כיון שלא נימול, ובוודאי שאין אחד תלוי בחבירו, עיי"ש.

שנימול חל חיוב פדיון הבן דהרי מקודם לך תיהודו חששתא לדוכת' דילמא טריפה הוא, והרי אין הולכין בממוץ אחר הרוב.

ומעתה הוסרה קושיית הצמח צדק מבכורי מדבר דאע"פ דשם הרי מצינו שפדו הבכורים קודם מילתן, מ"מ משם אינו ראי' דהרי התם ה' המנין עפ"י ה' וכמו שפירש"י שבת קול היה יוצאת מכל בית ובית ואמרה כך וכך יש כאן ובוודאי נמנו רק בני קיימא ולא טריפות, א"כ לא היו צריכין להגיע להראיה ממילה דבלא"ה ידעו בדיוק עפ"י בת קול מי ומי ההולכים, א"כ בוודאי אין שום ראי' מבכורי מדבר, ואי משום הא עדיין אפ"ל דפדיון דייקא אחר מילה.

☆

אמנם מאידך גיסא מביא הכלי חמדה ראה דאפי' אם לא נבנס לברית חייבין לפדותו ביום שלושים לחייו, והביא ראי' מד' הירושלמי (פ"א קידושין ה"ו) דאיתא מצוות הבן שעל האב למולו ולפדותו וללמדו תורה וללמדו אומנות ולהשיאו אשה, ועיי"ש דמוכח לה מקראי.

ואח"כ איתא שם מניין שאם לא עשה לו אביו שהוא חייב לעצמו שנאמר אדם תפדה ונמלתם אותם וכו' ולכאור' יש לדקדק למה בחיוב האב על הבן הקדים למולו ואח"כ לפדותו, משא"כ כשהוא עצמו חייב מקדים קודם פדיון ואח"כ מילה.

אמנם נראה דכיוון דהחיוב על עצמו חל כשיגדל והוא בתחילת ליל י"ד, ובלילה הרי אין זמן מילה, א"כ חיוב פדיון קודם לחיוב מילה דהרי חיוב

1 קהילות אפטיילונגען 2 מודעות וחדשות
3 חוק-אפי' 4 דברות קודש 5 מסיבות
6 שיעורים ודרשות 7 חק וחור' 8 מערכת

718-504-2188
845-537-6660
845-694-4550
020-8002-9580
0164-420-8878

ברוקלין
קרית יואל
מאנסי
לאנדאן
מאנטשעסטער

צו ספאנסערן \ אדווערטייזין רופס:
718.551.7519

718-305-6942 • 212-444-9899

כולל עצי חיים

צדקת

רבי מאיר
בעל הנס

חסידים של חסידות ויז'ניץ
סיעת • סאטמאר

אלקא דמאיר עננו

החזקה ארץ בני ארץ ישראל על מורדות הקודש

היאתיכם יצאו למלחמה
ויתם תשבו בה?

טייערע ברודער תושבי בארא פארק שיחיו

דער כולל עצי חיים אין בני ברק

איז דער גרעסטער כולל
אין ארץ ישראל על מדרת הקודש

וואו 100 יונגעלייט זיצן און לערנען תורה מתוך הדחק

נישט וועלנדיג נהנה זיין פון קיין אומריינע מקורות

מיטן שטיצען דעם הייליגן כולל
נעמט איר א חלק אין די מלחמה לה' בעמלק

א טיילווייזער בייד ווי אזוי די הונדערט לומדי כולל עצי חיים זענען זיך ממוית באהאט ש" תורה
עם ווערט געזעהן הגאון הגדול רבי שלמה זלמן אוילמאן שליט"א ראש הכולל איז זיך מפלפל מיט די רבני הכולל

היום

החזקת צדקת
רבי מאיר בעל הנס

למעמד כולנו

דינער השנתי

לטובת צדקת רבי מאיר בעל הנס - כולל עצי חיים
יום ה' פר' במדבר - באולם המפואר הילמאן פלאזא

ל ע ש ו ת ר צ ו ן צ ד י ק

פנינים וחיידושים במדרא מס' יומא הנלמד במסגרת חבורת "סודי התורה"

גו"נ ע"י אחד המגי"ש

פניני התורה

דאגה בלב איש ישיחנה לאחרים

בגמ' (דף ע"ה) "דאגה בלב איש ישיחנה", רב אמי ורב אסי, חד אמר ישיחנה מדעתו, וחד אמר ישיחנה לאחרים".

הצור תמים פעלו

כתב הבני יששכר (אגרא דפיקא) וז"ל טעמא בעי מהו הסגולה נשל שיחתי אחרים, ונ"ל דהנה כשחם ושלם נגזר על האדם איזה צער, או איזה הפסד, וחול' על שונאי ישראל, הנה האיש ההוא מצטער ביותר בעצם הצער, והנה גם קרוביו ומיידעיו ואוהביו ורעיו מצטערים בצער, כל אחד בפחות ויותר כפי קרבתם אליו ואהבתם אליו.

והנה אם הוא חטא ויחוייב אליו הצער ח"ו, מה חטאו אוהביו וקרוביו שהגיע עליהם צער מצער אוהבם ואי אפשר לומר אשר ח"ו יהיה להם עיוות הדין שיצטערו הם שלא חטאו על חטא אוהבם אשר חטא ע"כ צריך לומר "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט", וע"כ בעת הגיע הצער ח"ו לאיזה איש משונאי ישראל נידונים מזה כל הקרובים ומיידעיהם, וכאשר יתחייב להם כל אחד הצער בפחות ויותר אזי חל העונש ומוקבל כל אחד הצער כפי אשר חטא, וכאם יהיה אחד מהקרובים ומיידעיהם אשר לא יתחייב העונש, אזי מן ההכרח שינצל האיש החוטא הקרוב מהצער והעונש כי ע"י צערו יצטער גם קרובו הצדיק, והש"י לא יעוול משפט.

וזאת היא העצה הנאמנה "דאגה בלב איש ישיחנה לאחרים", אפשר ימצא איש אשר לא יחוייב אליו צער ויצטער בצער, ובהכרח יסיר הש"י מאתו הצער כרי שלא יצטער הצדיק. [אחרי שאמרנו זאת מצאתי סיוע להבדיל בדברי מהר"ם האגוזי בחידושו למשניות שפירש כזה על ברכת "הגומל לחייבי"ם מובות", חייבי"ם לשון רבים שהרב החייבים היו נידונים בצער ובחול' עיי"ש]. ומעתה תבין מה טוב ויפה לאדם לספר צערו לצדיק, כי אפשר ואפילו לא יתפלל בעדו, כאשר רק יצטער הצדיק בצערו יסיר הש"י צערו בכדי שלא יצטער הצדיק. תן לחכם ויחכם עוד ודעת לבון נקל.

ישיחנה לאחרים - לר"מ בעל הנס

בספר דברי תורה (ח"א אות פ"י) כתב וז"ל והנה כתב הספרים ישיחנה לאחרים, על דרך שאמרו חז"ל (הוריות דף י"ג ע"ב) אסקנהו לר' מאיר אחרים, והיינו אחרים ר' מאיר, שישחנה דאגתו וצערותיו לר' מ בעל הנס, אלקא דמאיר עני, ויתן לקופת רבי מאיר בעל הנס, וכאמת כבר ראינו מזה נראה פלאות בעה"י מכות רבי מאיר בעל הנס.

המתפלל בעד חבירו נענה תחילה

בס' אמירה יפה כ' בשם הרה"ק מאלכסנדר באורא וז"ל "דאגה בלב איש ישיחנה לאחרים", "ישיחנה" מלשון תפלה [ויצא צדק לשם בשדה], וזה דבונה ישיחנה לאחרים, יתפלל בעד אחרים, והמתפלל בעד חבירו נענה תחלה".

לאחרים דוקא ולא לקרוביו שיש להם נגיעה

בספר דברי תורה (ח"א אות כ"ז) כתב לדיין הלשון "לאחרים", וז"ל ויש לומר על דרך צחות קצת, אמנם קודם לאמת, כי באמת יש לתמוה לכאורה על לשון "לאחרים", הול'ל ישיחנה לידעיו או לקרוביו ואוהביו, כי אחרים שאין להם שום חוש למכאוביו ודאגותיו, הלא יהיה כמדבר אל העצים וזורה דבריו לרוח.

אולם י"ל על פי מה ששמעתי דרך צחות מהה"ק (המפורסם בחכמתו) מו"ה ברוך הלברשטאם זי"ע אבד"ק גארליץ עה"כ (ויקרא י"ט י"ז) "ולא תשנא את אחיך בלבבך", ויש לתמוה לכאורה הלא כתיב (ויקרא י"ט י"ח) "ואהבת לרעך כמוך", אם כן כל שכן שמתחייב לאהוב את אחיו אך עצמו ובשרו, אלא דאי דגרע בזה קרובים היינו אחים יחדיו, [משארי בני ישראל], כי על פי רוב המה אחים שונאים זה לזה מפני ירושת אבותם, או קנאת אחיו, שאוהב לאחד יותר מחבירו וכיוצא וכהנה וקדובים ביותר זה לזה יותר המה שונאים זה לזה.

על כן הזהירה התורה "לא תשנא את אחיך וגו'" שעל כל פנים אם לא תאהב אותו כראוי לאחים טובים ונחים זה לזה, על כל פנים לא תשנאוהו, וז"ש "לא תשנא את אחיך וגו'" היינו על כל פנים בשב ואל תעשה לא תשנא אותו כנזכר, מה שאין כן שארי בני ישראל יוכל לצאת "ואהבת לרעך כמוך", היינו אהבה בלב ובפועל ולא שלילת השנאה כנזכר.

וכעין זה י"ל "שישיחנה" הדאגה "לאחרים" שאין להם קרבת ובניאל אין להם שטח מוסתת, וגם אם ישיחנה לידעים היינו כ"פ קרובים ואוהבים צבועים וישמחו בלבבם בצרתו ובדאגתו ויפאם לדי מכשול ולפני עור וגור, וגם אם המה ידעים באמת למה יצערם לחנם להשתתף בצרתו, כי אם הוא חטא (כי אין יסורים בלא חטא) המה מה חטאו, על כן ישיחנה לאחרים דייקא, הרוחקים מקרבתו וידידתו בכיתו, ואולי יתנו לו עצה טובה כפדש"י ז"ל שמה כיון שאין להם היכרות מיוחדת, ואין להם נגיעה ליכנס לעמק או לעטמו וכיוצא, ע"כ אולי יוכלו ליעזר באמת כנזכר.

אלקא דמאיר ענגו

מקור כל הסגולות והישועות

וזה לשון קדשו של כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

במסיבה לטובת כולל עצי חיים ד'סאטמאר בני ברק שנערכה בב"פ ביום השלושים להסתלקותו של רביה"ק בעל ברך משה זי"ע

דער כולל עצי חיים אין בני ברק

איז דעם טאטנ'ס הייליגער כולל אין ארץ ישראל
לצדקת רבי מאיר בעל הנס

ש"י התאחדות האברכים ד'סאטמאר בני ברק

כול התאחדותינו

הלכות ודינים, מפסקי הראשונים והאחרונים עם תוספת ב'אורים ושעמים שונים

נערך ונסדר ע"י הרב יחיאל מיכל אברם פריד מאן שליט"א

הוקים להורותם

הלכות קריאת מודעות בשבת (ב)

(3) אף המודעות שיתפרסמו בשבת בלא פריטהם, אין לקרותם בשבת ומי שיש לו צורך שיקראם לאוד השבת, והעצה הנ"ל שלא לכתוב הפרטים הוא רק בכד למעט הנסיון לקרותם ככל האפשר.
ולמזהיר ולזהיר שלומים תן כמי נהר.

2] קריאת ופרסום מודעות הגמ"ח:

שאלה -- נשאלנו ע"י הנהלת הגמ"ח האם מותר לקרות מודעות הגמ"ח וממילא יהא יוכלו לפרסמם בשבת.

תשובה -- אסור לקרותם בשבת, הן משום שטרי ההדיוטות והן משום ממצוא חפצך שהוא קודא דבר שאסור לעשותו בשבת שהרי אסור ללוות בשבת, ורק בקריאה לצורך הלואה שהיא למטרת מצוה או בקריאת סדר התרומות שהם צורך מצוה יש מקום להקל.

(ויש לעיין אי קריאת הלואה כשהיא לצורך נשואי הבנים אי נחשב כצורך מצוה, וק הלואה לצורך פרנסה בבית כדורשי העושה צדקה בכל עת זה הוון ומפרנס את בית, וע' ס' פתחא זוטא יו"ד סי' קפ"ד ד לגב דין יוצא לדוד דוטה למר שהנוסע מבית לצורך סחורה או פרנסה נחשב כהולך לדבר מצוה ומביא ראיה מס' רמ"ז סעי' א' דההולך לדבר מצוה מותר להפליג בספינה בפחות מג' ימים סמוך לשבת וההולך לפרנסה נחשב שם כדבר מצוה, אולם בשו"ת שבה"ל ד"ב סי' ר"ט דמחלק דהתם בספינה לא בעיק שיהא דבר מצוה גמור אלא העיקר שלא יהא דבר הרשות, משא"כ היסא דבעינן מצוה ממש לא מהני זה להחשיבו למצוה).

ג] קריאת מכתב בשבת:

אגרת שכתוב בה דברי חול אסור לקרותה בשבת, וכל שכן אגרת שיש בה עניני משא ומתן ומסחר (סי' ש"ז סי"ג ואחרונים משום שטרי הדיוטות).

ואגרת חדשה שעדיין לא קראה, מותר לקרותה בשבת (שם סעי' י"ד והטעם דשמא יש בה דבר שהוא צורך הגוף שמוותר לקחתה).

ואגרת שכתוב בה דברי תורה וסד' מותר לקוראה בשבת.

לאחר שהארכנו בגליונות הקודמים בענין אסור קריאת מודעות, נשאלנו בענין זה כמה פרטים ודברים הצריכים תיקון.

ראשית נעתיק שנית תמצית ההלכות בזה:

- מודעות המפרסמות מכירת חפצים אסור לקרותם בשבת
- ואפילו כשאין ניכר בקריאתו שהוא לצורך חול אסור
- ומודעות המפרסמים מכירת חפצי מצוה יש מקום להקל
- ומהנכון שלא לפרסם מודעות כאלו בשבת באופן שמושך הלב לקרותו ויכשיל הרבים בקריאת דברים האסורים בשבת.

א] בענין מודעות המתפרסמים בשבת בגליון קול התאחדות או בביהמ"ד ר"ע"י מפעל החסד "ידי נשה":

חברי הארגון אשר ערים לכל דבר שבקדושה ומעשיהם לש"ש לעזור איש לרעהו, נתעוררו לחשוש שפרסום המודעות בשבת יש בו מקום להכשיל בקריאתם בשבת, וכאמור קריאתם אסורה בשבת, ומניעת פרסומם א אפשר שרבים צריכים לו, דיש מי שדי להם הפרסום בביהמ"ד, ויש שצריכים הפרסום גם לבני ביתם.

לכן לאחר טיכוס עצות כדת מה לעשות לצאת ידי שניהם הוחלט כדלהלן:

(1) היות ועיקר הדברים המושכים לקרותם הם פרטי המכירה כגון פרטי הדברים העומדים למכירה, וכן המחירים - לכן מהיום והלאה המודעות שיתפרסמו בגליונות השבת וכן המודעות שיתפרסמו בביהמ"ד לכבוד השבת לא יפרסמו בהם הפרטים הנ"ל, כך שאין כאן דבר המושך לקרותו דייקא בשבת.

(2) בכל פעם שיש צורך לפרסם מודעה כל שהו שאסור לקרותו בשבת - חברי הארגון ישתדלו לפרסם בביהמ"ד מודעות אלו עם פריטיהם כמה ימים מלפני השבת כך שרוב הקהל ינסו לשבת כשאין להם כבר צורך לקרותם.

רבות עשו חיל...

מיר אלע תלמידי וחסידיו
סאטמאר ווייסן אז:

רבינו הקדוש בעל ברך משה
זי"ע האט משמש געווען ברבנות
ובנשיאות און נושא בעול געווען פון
אלע קהלות ומוסדות סאטמאר די
בכל אתר ואתר.

אויך האט ער געטראגען דעם
כתר נשיאות פון נאך פילע מוסדות
התורה והחסד, צב"ש: עדה
החרדית, התאחדות הרבנים, קרן
הצלה, רב טוב, און נאך, און ער
האט געטראגען דעם עול פון די
אלע מוסדות הק' על לבו הטהור.

ואת עליית על כולנה...

רבינו הקדוש בעל ברך משה
זי"ע האט יארן לאנג פערזענליך
אליינס אויסגעהאלטען דעם כולל
עצי חיים!

ווייל

אין דעם האט ער געשפירט
א פערזענליכען שייכות צו:

- די תורה הקדושה

- צדקת רבי מאיר בעל הנס

- זיין הייליגען פעטער רביה"ק
בעל דברי יואל זי"ע

- תורת ארץ ישראל וואס
ווערט געלערנט בקדושה
ובטהרה

- די חשוב'ע יונגעלייט וואס
לערנען תורה מיט מסירת
נפש

- די שיטה הקדושה, מלחמה
לה' בעמלק און יונגעלייט וואלן
לערנען און אנווערן אייגענעם כולל און
נישט דארפן גיין צו פרעמדע
פלעצער

- אבותיו הקדושים דער
הייליגער עצי חיים, און דער
קדושת יו"ט, ולמעלה
בקדוש

וויילט איר ווייטער אנהאלטען

דעם פערזענליכען שייכות?

קומט און זייט מחזק

דאנערשטאג פרשת במדבר אין היללמאן פלאזא

תולדותיהם של צדיקים ומעשייהם הטובים של בעלי ההילולא אשר בשמותם נקובים

הילולא רצדיקא

הגה"ק רבי חיים אלעזר בן הגה"ק רבי צבי הירש שפירא זי"ע ממונקאטש

בעמח"ס "מנחת אלעזר" יומא דהי לולא ב' סיון (תרצ"ז)

הגה"ק רבי חיים אלעזר שפירא זי"ע בעל "מנחת אלעזר" נולד לאביו והגה"ק מוה"צ שפירא זי"ע בעמח"ס דרכי תשובה ביום ה' טבת שנת תרל"ב בעד סטריזוב (שמהן אז אביו שם ברבנות) בברכתו של מוה"ר ונקדא שמו אלעזר ע"ש זקינו הגה"ק רבי אלעזר מלאנצחט זי"ע.

כשה' בן שמונה שנים בערך ושמו הטוב הולך לפניו התקשרו עמו בשידוכין עם בת הגה"ק רבי שתא יאיר מביאלעבזע זי"ע בנו של הגה"ק רבי נתן דוד משיילאווע זי"ע קישור החיתון ה' בוארשא דרש או העלם דרשה נפלאה בשנת תרמ"ב עזב הגה"ק בעלה השם שלמה זי"ע את ביתו מסטריזוב למנקאטש ודמוח"א ה' או בן עשר שנים ויש מבזנו פנקס קטן אשר החל לדישם בו חיידשי תורה וכשהי' כבן י"א שנה כתב לעצמו חיידשם בהלכות תפילין. בשנת תרמ"ז נערך נישואיו בעיר טשעבין ובשמחת השבע ברכות השתתף מרן הק' משנאוא זי"ע.

בשנת תרס"ד נתמנה לראב"ד בעיר מונקאטש וד' יושב סדאש משב הבד' פעמים בשבוע (ולא הי' נוטל חלקו בשכר של הדין תורה) ובמים ההם הוציא לאור שו"ת מנחת אלעזר המלא בחריפות ובקיאיות, והי' רב חילוי דאורייתא ופעם בלמוד השיעור בישיבה מנהג בעת הרצאת השיעור ה' ששב על בימה ובאחריו עמד ארון של ספרים וכך הגיד השיעור פ"א הקשה הבחור המופלג מאור הערש מיילעך בערטשער באמצע השיעור קשא על דמב"ם ואמר לשון הרמב"ם ע"ה לו דה"ק לא כך כתב רק לשון אחר ואמר הלשון ולפי"ז לא הי' קשה כלום, והבחור הנ"ל התוכח באמצע דבריו אמר לבחור א' להביא לו דמב"ם מ"ט דעם לעדערענס רוקען אמר לו דה"ק א' זיידענע רוקען אנו כל כך טוב כמו לעדערענס רוקען (בזין על עצמו שיש לו בראשו דבריו דמב"ם כתיב כך ודא לבוש בגד מ"ט ויש לו בגד של משי) אני אומר לך שאינו כתב כך בכל אופן חיפ"ש בחדמב"ם ונמצא כתוב כמו הר"ק אח"כ אמר דה"ק בזה"ל: "בבלי וירושלמי מדרש אין זוהר האפ"ק (היינו אני ערב שאני זוכר) בעוה"ר רמב"ם אין טור האפ"ק איך נישט אבער אז איך שפאר מיך וויס איך אז אוי שטייט".

בשלהי שנת תרע"ד נולד דה"ק הדרכי תשובה ובאחת מהשבתות בחודש אלול כשבדך ברכת הזימון על שולחנו אמר "ע"שות מורה מורי"ו הרב" ובה הסמיך את בנו למלא מקומו ובר"ה חדש לפני תק"ש ע"פ צויו אביו וביום ב' דסוכת תרע"ד נלב"ע אביו הקדוש ולאחר שעבר הי"ו נתמנה לאב"ד מונקאטש.

בשנת תר"צ לאחר זמן רב ששאל ע"י חליט מכתבם את הסבא קדישא רש"א אלפנדר זי"ע אם יסא לא"י והשיב לו בא יבוא בת"ה, נסע לאה"ק ושהה שם רק י"ג ימים ושהי' שם בקברי הקדוש שם במירון וד' שם ביום ל"ג בעומר צפת וטבריא וביחשלים ע"ה"ק גם ביקר אז אצל הסבא קדישא הנו' והמתין סוד ביניהם ואז נפטר הסבא קדישא ואחר שום לביתו בת השבעות לפני אקדמות בעת אמוית הדרשה במנהגו אמר בתוך דבריו ה' לי פתחון פה ביחשלים ע"ה"ק לפני האי סבא קדישא זי"ע ושאלתי אותו אימתי אתימר הגואל צדק השיב בקצרה הנה זה עומד אחר כתליו וכו'.

בצל הרה"ק משינאווא זי"ע

ופע"א כשכבר נפדר מרבו ולבסוף נשאר ללון שם ובבוקר

הלך לקבל פני רבו מחדש ומרן הק' משינאווא ישב אז עם התפילין וכאשר ראה אותו שמח לקראתו והראו לו בירושלמי חגיגה שאם לן עוד לילה חייב להקביל פני רבו מחדש וחלץ התפילין של ראש ושחח עמו, ואח"כ כשנפרד ממנו הלך ללוותו עד הרחוב (והא' ארך כ"ה) וברכו שכל אשר יפ"ה יצליח לטובה והי' לו להמנח"א ברכה זו חשיבות גדול ופ"א הזכיר ברבים בדרשתו מה שברכו הרה"ק משינאווא.

משנת תר"ד ואילך נסע עם אביו למרן הק' משינאווא זי"ע ודרכם הי' לשבות שם בכל שנה ב' שבתות פרי' נח לך והי' המנח"א חשוב מאוד בעיני הה"ק משינאווא והעיד עליו כי הוא מעין נובע אשר מי ששומע היום מאת ו' דברי תורה ולמחרתו כאשר פתחו פותח בחכמה לא יכיריה עוד אשר יאמר עליו כי הוא זה שדיבר עמו אתמול מחמת גדולתו שהוא מוסיף והולך מיום ליום.

מציל ומושיע

גם ידוע מלחמתו נגד בכת הציתים והי' לוחם נגדם בכל עוז גם נגד כת האגודה כאשר הרעיש באסיפה בטשאפ הידוע שלא יתחברו עמם, וכן הי' לוחם נגד קבלת הסערטיפיקאטן שחילקו אז (והי' קרא אתה בשם שמד צעט או טמין שין) שהוא סכנת הדת ופגם באמונת המשיח, והי' חוזר בכל זמן ועידן את דברי הגאון הרבי ר' יהונתן בספרו אהבת יהונתן בהפטרות ואתונתן וז"ל: באם שהכלל נועדו יחדיו לילך לירושלים ואומות העולם מסכימים אפ"ה צווחה שחלילה לילך שמה וכי' ולכן ביקשה שלא ילכו עד שתחפץ ר"ל עד שיגיע הזמן ע"כ.

הסתלקותו לחי העוה"ב

מתחלת חורף שנת תרצ"ב נחלש המנח"א וסבל יסורים גדולים ברגליו וכמה פעמים רמו שקרב יום קיצו, שפתותי הי' מרחשין בתפלות ובקשות וכן שמעו איך שמתדנן רשב"ע זכני שאשוב עוד בתשובה שלימה לפניך באמת, ביום ל"ג בעומר ערך שלחנו בחדרו ודיבר בערגה מל"ג בעומר במירון שהי' שם בשנת תרצ"ב, בש"ק האחרון לחייו סיים בשעת הקידוש מקדש ישראל והזמנים ובתפלת שחרית במטתו פתח לפניו סידור האריו"ל באמירת הלל וז"ל בס' דברי תורה שזקנו הק' מרן רמ"ל מסאסוב זי"ע הגיד הלל פ"א בפ' בא כי הרגיש נועם העליון מיום פטירתו בשבוע זאת (גסביד בקדוש כ"ל בשבת האדון להי"ח ביום ג' ר"ח סיון אמר לווגתו הרבנית כי הוא הולך למות ובאור ליום ד' במדבר בשעה עשר כבר לא הי' יכול לדבר ובשעה שתיים עלתה נשמתו השמימה ולא הספידוהו ותו כאשר כתב בצוואתו רק חתנו.

וזה נוסח מצבתו: פ"ה הרב המפורסם למד תורה מתוך יסורים וחביר הרבה חיבורים נחמדים ויקרים, ובעזרת ה' בגבורים עמד לנס לעשות פעלים, לטובת אמונת ושמירת והחזקת דת תוה"ק בכלל ובפרט ולטובת אחב"י מו"ה חיים אלעזר אבדפה"ק והגלילות ונשיא כולל אה"ק דרמבעה"ז זי"ע בע"ס שו"ת מנחת אלעזר אות חיים ושלוש שער יששכר ושאר הרבה חיבורים, בן לאותו צדיק וגאון הקדוש המפורסם מאור הגולה המקובל האלקי מוה"ר צבי הירש שפירא זצלה"ה אבדפה"ק בע"ס דרכי תשובה, באר לחי רואי שו"ת צבי תפארת ושאר הרבה חיבורים, ולמעלה בקודש דור דור זי"ע יחוס נא הש"י עליו ויחוננוהו במדת החסד כדרכיב וחנוני את אשר אחזן ורחמתי את אשר ארחם נפטר (ב' סיון שנת תרצ"ו) לפ"ק תנצ"ב ומעבר השני יחקקו בזה"ל נוסח צוה לרשום על המצבה.

מורשתו הרוחנית

שו"ת מנחת אלעזר ו' חלקים, אות חיים ושלוש על הלכות תפילין ומילה, נימוקי א"ת, מאמר זכרון צדיקים (הפדס), חמשה מאמרות, עולת תמיד (על מס תמיד), מאמר מילי דהספידא, דברי תורה (ש' מוה"ח), מאמר אדון כל (על חלח"א אדון לשט"ם דרכי תשובה על הלכות מקוואות, הגהות והשלמות לספ"ה"ק באר לחי ראי על תיקוה"ק לאביו הק' ועוד הרבה שנשארו בכתבי יד.

בשלהי שנת תרע"ד ותגעש ותרע"ד הארץ כשפרצה מלחמת העולם הראשונה וסמוך לר"ה תרע"ה הגיע הפחד מחיל רוסיא שכבשו עיירות רבות לא רחוק מגבול עיר מונקאטש וביום ב' דר"ה גילה המנח"א לאנשי בריתו כשהשכים בבוקר נפל פסוק לתוך פיו, שם פחדו פחד לא הי' פחד וגו' פור עצמות חונך ולאשר דחו"ל אמרו שהוא נבואה קטנה א"כ ברור אצלו שהוא פחד חנם ולא יבוא צר ואויב בשערי העיר, ואף בעשי"ת היו כמה כפרים במצור ובמצוק ונכבשו תחת יד האויב בלשון חיל רוסיא והמנח"א נשאר תקיף בדעתו שלא ינכס השונא לתוך שערי העיר וכן הי' כי פתאים ברח השונא ולא נכנסו לעיר. באותם הימים הי' המנח"א עסוק בהצלת נפשות מישראל והי' הולך בעצמו לקבץ כסף להפלישים מנחות לחנות ומבית לבית פעם אחת בא אצלו שליח משר הצבא והודיעו כי איש יהודי מאנשי הצבא עשה פשיעה גדולה ונחרץ דינו למות רח"ל וכפי תנימוס על הרב דמתא להתוודות עמו לפני מותו, ושלא אחר נשא הקהלה והלכו למקום פקודת אנשי המלחמה ליכנס אל ראש שר הצבא ושומר הפתח לא הניחם ליכנס כאשר אין לו רשות על זה והמנח"א סיכן נפשו ונכנס בלי בר ובתנוונים ביקש רחמים על איש הישראלי הגו' וישא חן וחסד בעניי השר והבטיחו כי לא יהרג או יוצא בשמחה ובטוב לבב שהציל יהודי ממוות לחיים והיהודי הגו' לא ידע מי שהשתדל בשבילו.

צופה נסתרות

הי' נהירין לו שבילין דרקיע וידע את אשר נעשה כשהגיע השמועה לא טובה מפטירת הה"ק ר' משה משינאווא זי"ע והיו אנשי ביתו מלחשים זה עם זה והבין מלחישתם ויען והראה להם נרשם אצלו בגמרא על נידר כי אור לעש"ק נפטר הה"ק הנ"ל והי' נכתב בר"ת ב' ו' ה' נ' ה' ר' מ' מ'. וכן הי' בקריאת קוויטלאך שהי' תמיד יודע אם נושעו כבר.

וסיפר הר"צ ר' אברהם חתן הה"צ מבייש זצ"ל ששבת פעם אצלו על שב"ק ובע"ש התמרמרה הרבנית בפניו על העדר בריאת בעלה המנח"א והוא לא ראה שום שנוי בשולחנותיו ותפלותיו ובסעודה שלישית והוא ישב ממינו וחשב ברעיותיו כי הגי' מילי ששמע מהרבנית וסדר עבודתו סתרי אהדי באין מבין וממחשבה למחשבה עברו עשתותיו להתבונן כמה שני חייו של המנח"א ובתוך כך הרכין המנח"א את עצמו ולחש לו באזנו בחורף נהייתי בר נ"ו שנים, והוא עמד משתומם איך תפס מחשבתו.

האמונת בביאת המשיח

ידוע גדול עבודתו והכיסופין לביאת משיח כאשר העיד על עצמו בזה"ל איך בין נישט מסיח דעת פון משיח בכל יום ובכל שעה וכמעט בכל רגע ובדדשותיו ותפלותיו הי' מוריד כנחל דמעה על גלות השכינה וצרות ישראל וכשהי' שוכב על ערש דוי והירבו בתפילות לרפואתו הי' אומר שכן צריכים להתפלל על הגאולה וא"כ הי' כבר בא משיח.

צדקת רבי מאיר בעל הנס

יום ה' פר' במדבר
באולם הילמאן פלאזא

מיד דארפן זען צו געבן פאר אייגענע.
דאס געלט וואס אנ"ש געבן, זאל גיין פאר
אנ"ש. ס'איז שכל אויז, ס'איז יושר אויז,
און ס'איז באמת אויז, מענטשן וועלן דאס
פארשטיין אז מענטשן פון אנשי שלומינו
זאלן געבן פאר אנשי שלומינו.

דברות קודש מוכ"ק מורן רבינו הגה"ק שליט"א
אצל מעמוד התמונות גבאי צדקה
יום ג' יתרו תש"ע

דינער השנת

לטובת כולל עצי חיים לצדקת רבי מאיר בעל הנס

דער מאפיסט 718.710.4966

והאר עינינו בתורתך

דער הייליגער

יום טוב שבועה

סימבאלעזירט די פעסטע קבלה וואס אידן האבן זיך מקבל געווען אנצוהאלטן דעם "מסורת האבות"
אין די טעג געדענקט די הייליגע צדקה

צדקת רבי מאיר בעל הנס

וואס אונזערע עלטערן אין אלע דורות האבן געשטיצט מיט מסירת נפש ממש

- פאר ליכט צינדן
- בשעת יזכור
- ביים מתפלל זיין והאר עינינו בתורתך
- ביים בעטן אויף בנינים מאירים בתורה
- סיי ווען אימער

געדענקט די הייליגע

יטב לב פושקע

די פארזיכערסטע סגולה אויף קבלת התפלות לרחמים ולרצון

(אחרי שהאריך בדברי תורה) עס איז אזוי איינגעפירט געווארן אין די צייטן פון פעטער ז"ל און אזוי איז אויך געווען אין די צייטן פון טאטן ז"ל, אז פארן יום טוב שבועות האט מען געמאכט די מסיבה פאר מוסדות יטב לב, ווייל דאס שטיצן מוסדות יטב לב, איז די פאסיגסטע הכנה צו קבלת התורה...

מדברי כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א
מעמד הדינער דהאי שתא תש"ע

פאר א פושקע אדער אויסצוליידיגן א פולע פושקע רופט:
845-782-3091 · 718-387-1213

לקט אמרי קודש מפיו צדיקי וקדושי עליון בגדל קדושת הימים הבעל"ט וסגולתו

דבר בעתו

שלשת ימי הגבלה - ימי הספירה (ה')

ממש כמו בשעת מתן תורה אכן אעפ"י שאין אנו במדרגה זו אלא שאנו מאמינים שהצדיקים הקדומים שאמרו זאת בודאי ידעו והרגישו בחינה זו מ"מ גם אנחנו לפי מדרגתנו יכולים לזכות למעין זה ולכן צריכים אנחנו להכין עצמינו לקראת יום קבלת התורה איש איש לפום דרגא דילי וכמדת הכנתו בקדושה וטהרת המחשב וההמעשה כן יזכה להשיג ולהרגיש טעם מ"ת על פי פעלו.

(ברך משה)

עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום דהיינו שעד ממחרת השבת השביעית שזה יום האחרון מימי הספירה יש כח ביד ישראל לספור כל החמישים יום ולתקן הכל כראוי.

(עבודת ישראל)

וקדשתם היום ומחר כי אי אפשר לזכות לתורה רק ע"י פרישות מתאוה וקנאה ותחרות וכל מדות מגונות.

(זרע קודש)

וקדשתם היום ומחר דאיתא אתפשוטא דמשה בכל דרא ודרא וז"פ וקדשתם היום ומחר דיש מחר שהוא לאח"י דהיינו שיקדשם בכל עת בהגיע ימים הקדושים הללו של מתן תורה ילך משה לעולם העליון לקדש את ישראל.

(חסד לאברהם)

חודש סיון הוא כנגד אוזן שמאלי ענינו ע"פ מאמר העולם כאשר שומעים ושוכחים שנכנס באוזן ימין ויצא באוזן שמאל אבל בסיון שהוא זמן קבלת התורה צריך להיות שגם אוזן שמאל ישמע ולא יצא מראש כלל.

(תורת אבות)

בר"ח סיון דיבר הרבה מהכנות חג השבועות הק' ואמר כי יש כמה אנשים שנכשלים בזה שמחפשים קודם להשיג חיות ואור כשהואם שאין זאת עמם נופלים ומעורבבים בלבם אבל האמת אינו כך רק צריך לעמוק בעבודת וזאת יבא לו ממילא.

(בית אהרן)

גם בחודש הזה כיון שקרבו לפני הר סיני נתגלה ג"כ שיוכלו לקרב את עצמם להקב"ה ולקבל התורה ולקרב עצמן לפני הר סיני, סיני"י מלשון שנאה שישנא לכל דבר רע כמו שאמרו חז"ל סיני שבו ירדה שנאה לעובדי כוכבים ומזלות רצונם לומר למעשה עובדי כוכבים ומזלות ולזה צריך כל אדם כשבא ר"ח סיון עד חג השבועות לקרות באותו עסק התורה ולהמשיך לו זה הקדושה שנתגלה ביום זה וזהו שפי' רש"י שהיו דברי תורה חדשים עליך כאלו היום נתנם דהיינו שבאמת נתגלה כל דבר בעתו.

(עבודת ישראל)

ויאמר משה וכו' היו נכונים לשלשת ימים ומה היו עושים באותן הימים היו מתפללין להשם יתברך והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך.

(בארית המים)

איתא בספרים כי מצות ספירה הוא הכנה כמו ספירת ז' נקיים קודם מ"ת שהוא דוגמת נשואין לישראל והוא ספור ימי נקיים מן טמאת מצרים וע"כ הותחל ממחרת הפסח דהיינו ממחרת יציאתם וכו' והנה מצוה זו של ספירה נוהגת לעד כי התורה היא נצחית וכל מצותיו ית' הם חיים וקיימים לקיימם עתה וכו' וכן תמיד חג השבועות מעותד להארה גדולה בתוה"ק וצריך לזה הספירה הנ"ל.

(ישמח משה)

יש לפרש מה שהקדימו ישראל נעשה ונשמע שקבלו על עצמם לעשות הכנה בטרם ישמעו קול ה' כמו שכתב הפנים יפות שבאמצעות הכנה נעשים כלים מוכנים לקבל האור.

(דברי יואל)

ובאמת כדי לזכות לבא למדרגה כזו שירגישו בעת קריאת התורה פרשה זו כאלו עומדים ממש לפני הר סיני לזה צריך הכנה יתירה כמו שהכינו בנ"י את עצמם מ"ט יום מיציאתם ממצרים שהיו מוכנים לקבל התורה וכו' וכמו"כ כהיום בני עלי' המכונים עצמם כראוי לקראת חג קבלת התורה הם זוכים להיות במדרגה זו שירגישו בעת הקריאה

והייתם לי סגולה מכל (אוצר תבכ. רשימ)

"ס'איז ידוע פאר יעדן
איינעם דאס חביבות וואס
מוסדות יטב לב האט
געהאט ביים פעטער ז"ל און
ביים טאטן ז"ל די אלע
יארן... מ'זאל וויסן דעם כח
און סגולה פון צדקת יטב לב
בארה"ק; דעם שכר פון די
עושים והמעשים, די וואס
זענען נמנה לדבר מצוה

נויטיגט איר זיך אין
סיי וועלכע ישועה?

ווילט איר זוכה זיין צו
**ברכה והצלחה אויפן
טאג טעגליכן לעבן?**

געדענקט די פייערדיגע
דברות קודש פון כ"ק מרן
רבינו שליט"א ביים
היי-יעריגע דינער:

די געוואלדיגע הייליגע סגולה פון
החזקת מוסדות יטב לב
וועט אייך זיכער ביישטיין געהאלפן
צו ווערן בכל מילי דמיטב

בדידי הוה עובדא

דערציילט דורך כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א אצל

דינער לטובת מוסדות יטב לב בארה"ק

...ס'איז ידוע פאר יעדן איינעם די חביבות פון מוסדות יטב לב ביים פעטער ז"ל און ביים מאטן ז"ל די אלע יארן.

אך וויל פארציילן דא ברבים א מעשה וואס כ'האב געהערט יענע וואך. ס'איז אריינגעקומען צו מיר א משפחה און זיי האבן מיר דערציילט א מעשה, וואס בדידי הוה עובדא. זיי זענען די בעלי המעשה.

ס'האט פאסירט ביי זיי - ס'זאל נישט פארקומען - דער מאן דער ראש המשפחה, א יונגער מענטש איז געבער קראנק געווארן מיט זייער א ביטערע מחלה. איך דארף נישט מסביר זיין וואס דאס האט געמיינט, ס'האט צובראכן די שטוב, ס'איז זייער שווער געווען, א שטוב מיט קינדער.

מיט די צייט איז מען געקומען מ'זאל מתפלל זיין, און ער איז דורך די אלע ביטערע רפואות, קיין שום איד זאל דאס נישט וויסן, די גאנצע זאך, ער האט פארלוירן די בארד מיט אלע פירושים.

דער אויבערשטער האט אים געהאלפן אז עס איז אים בעסער געווארן, און ער איז געזונט געווארן. אבער די דאקטורים האבן געזאגט אז בדרך הטבע נאך די רפואות וועט ער קיין קינדער מער נישט האבן. אזוי האבן דאקטורים געזאגט.

מ'האט אים אנגעטראגן צו מאכן א מסיבה פאר מוסדות יטב לב. אזוי ווי ער איז געזונט געווארן, עס איז אים בעסער געווארן, זענען געקומען די עסקנים און געבעטן צו מאכן א מסיבה. ער מיט די גאנצע משפחה האבן זיך אריינגעלייגט בלב ונפש, און זיי האבן געמאכט א מסיבה, א געלט אקציע פאר מוסדות יטב לב.

עס איז נישט אריבער קיין יאר נאך די מסיבה, און איז אים געבוירן געווארן א קינד!

דער דאקטאר וואס האט אים באהאנדעלט האט געזאגט ער גלייבט נישט. ער איז אראפגעקומען צו אים אהיים, ער מוז קומען זען דאס קינד. ער גלייבט דאס נישט. ער גלייבט נישט וואס ער האט געהערט, ער מוז קומען זיך עס איבערצוצייגן מיט די אייגענע אויגן.

די משפחה איז ביי מיר געווען יענע וואך, און זיי האבן מיר געבעטן איך זאל פארציילן די מעשה ברבים. זיי פילן א פליכט, אן חברת הטוב פאר מוסדות יטב לב פאר די ישועה וואס זיי האבן געהאט פון די מוסדות, האבן זיי געבעטן איך זאל פארציילן די מעשה ברבים, מ'זאל וויסן די כח און סגולה פון צדקת יטב לב בארה"ק; דעם שכר פון די עושים והמעשים, די וואס זענען נמנה לרבר מצוה, וממנו ילמדו וכן יעשו אין פריידן און אין ליידן.

משולחן מלכים

שיחות קודש שנשמעו מפי כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

פנימי — קיט — בלתי מוגה

יום ד' פרשת ויחי תש"ע לפ"ק

ניחום אבלים אצל כ"ק אדמו"ר מזעוויהל ארה"ב שליט"א ע"פ אחיו האדמו"ר מזעוויהל ירושלים ז"ל

אמאל איז דער ר' זלמן לייב גרינוואלד געווען אין סיגעט ביים זיידן דער עצי חיים – ער איז געווען א תלמיד חכם א בקי בתולדות גדולי ישראל, ער האט געקענט אסאך – ביים טיש האט ער נאכגעזאגט עפעס א מימרא, און דער זיידע האט געזאגט אז ס'שטייט אנדערש. האט ער געזאגט, נייג, ס'שטייט אזוי ווי ער האט געזאגט. האט ער געהאט א גאלדענעם זייגער, און ער נעמט עס ארויס פון וועסל טאש, און זאגט אזוי ברבים אז ער שטעלט עס איין פאר די תלמוד תורה אויב ער איז נישט גערעכט, האט דער זיידע געהייסן מ'זאל ברענגען דעם ספר – כ'געדענק נישט אין וואס מ'האט זיך געשפארט – מ'האט געברענגט און מ'האט נאכגעקוקט, און ער איז נישט גערעכט געווען, דער זיידע האט געדענקט, ער קוקט אזוי אריין... זאגט אידס דער זיידע פאר א ווערטל ווייטנדיג אויפן שער בלאט, 'וואס עס שטייט דא, ווייסט איר בעסער, און וואס עס שטייט דא אין ספר ווייסט איך בעסער...'

כשנכנס רבינו לנחם ראה על השולחן ספר כל-בו

ונענה רבינו: דער מחבר איז געווען א סג'ומער. (ח' נחמה

לרבינו שזוהו ספר כל-בו המיוסד על ה' אבילות)

אדמו"ר מזעוויהל ארה"ב: דאס איז דער אלטער כל-בו.

רבינו: אה, דאס איז דער כל-בו הראשון, כ'האב געמיינט אז ס'איז כל-בו אויף אבילות, דער מחבר איז געווען א סיגעטער, איינער ר' זלמן לייב גרינוואלד, ער האט געוואוינט דאזיג אין אמעריקא מיט יארן צוריק, און ער איז געווען רב אין קאלאמבוס, א שטאט אין אמעריקא.

אדמו"ר מזעוויהל ארה"ב: ער האט געמאכט אסאך ספרים

רבינו: ער איז געווען א ידען (והו"ל ספר 'זכרון לראשונים' על העיר סיגוט).

זיין פאטער האט געהייסן רבי יעקב (מח"ס חלק יעקב על פרק אבות, ועליה הסכמת מרן העצי חיים ז"ל) ער איז געווען א מגיד אין סיגעט, נאך אין ייטש לב'ס צייטן.

כי נר מצוה ותורה אור

טייערע בודער תושבי ארא פארק !!!

העלפט ארויס צו באלייכטן אויף יו"ט

די שטובער פון די הונדערט יונגעלייט

וועלכע לערנען תורה מתוך הדחק אין כולל עצי חיים אין בני ברק

זייט זיך משתתף בגוף ובממון ביי די מסיבה של מצוה לטובת הכולל היינט ביינאכט אין "הילמאן פלאזא"

די וועלט זאגט נאך אויפן ש"ך אז ער האט געהאט א סכסוך מיט א איד אין דיני ממותות, און מ'איז געגאנגען צו א דין תורה, און ער האט געהאט מברר געווען אז די הלכה איז אזוי ווי ער מענהט, און ביי די דין תורה האט דער דין נישט גע'פסק'נט אזוי, האט ער געפרעגט דעם דיין 'פן וואו נעמט איר אזוי?', האט ער געזאגט, 'ס'איז יעצט ארויס געקומען א ספר שפתי כהן אויף חושן משפט – דער דיין האט נישט געוואוסט אז דאס איז דער ש"ך אליינס – און פון דארט האב איך גענומען דעם פסק, דער ש"ך איז אזוי שטיין געבליבן און געזאגט 'כמה גדולים דברי חכמים אז אין אדם רואה חובה לעצמו, אז ער איז דער באטרעפנדער איז איהם אנדערש אויסגעקומען, א מענטש איז אקרום צו זיך.

אדמו"ר מזעוויהל ארה"ב: מיטן ספר 'תקפו כהן' איז עס געווען.

החשיף לומר: דער ש"ך האט זייער ווייניג געלעבט, נאר דריי און דרייסיג יאר.

רבינו: צוויי און פערציג יאר, אזוי שטייט אין די הקדמה.² אויפן רמ"א זאגט מען אז ער האט געלעבט דריי און דרייסיג יאר.

מ'זאגט נאך אז דער בעלזער רב – רבי ישכר בער – האט געזאגט אז אין שנת ת"ח איז געווען א גרויסע גזירה אויף אידישע קינדער, און ס'האט מאקע געקאסט אסאך נפשות,

ומהותו, לא כן אצלי שלוקח לי איהו זמן וצריך אני לדבר עמוקצת, ורק אז אני מכיר מהותו ועומד על טיב.

2

ו"ל האון רבי מנחם מאניש ו"ל חתן האון הש"ך בהקדמתו לספר הש"ך: "ויהי כאשר הוא הלך למנוחה, ואני לנאמחה, כאשר נלקח ממני מהמד עינים, והוא לא בא עד ארבעים ושנים, השכו כוכבי נשף וכו' עיי"ש עד במלצת לשונ.

אדמו"ר מזעוויהל ארה"ב: ביים ברוך מעס איז אויך אמאל געווען אזא מעשה, ער איז געווען אויסגענומען, ער האט נישט געקענט קומען צו זיך.

רבינו: דער זיידע (מון העצ חיים ז"ל) איז געווען אן קליינזארגדיג און דארט איז געווען דיין ר' משה הערש לאנדא, ער האט געמאכט דעם ספר שולחן מלכים...

אדמו"ר מזעוויהל ארה"ב: און מזוזות מלכים

רבינו: יא, ער האט געמאכט עטליכע ספרים (גם ח"ל ספר כבוד מלכים), האט מען דעמאלטס גערעדט מיטן זיידן אן הלכות בית הכנסת, און דער זיידע האט נאכגעזאגט א מנן אברהם אין ס"ק ו', מ'האט געברענגט א שולחן ערוך, און ס'איז נישט געווען ס"ק ו', ווען ער האט אריינגעקוקט אז ס'איז נישט דער ס"ק אזוי ווי ער האט געזאגט, איז ער שטיין געבליבן און געזאגט 'ס'איז נישט גוט', דער מוח ארבעט שוין נישט,¹ און אפאר מינוט נאכדעם האט ער באקומען דעם סטראוק ר"ל.

1

ידוע כי מון העצי חיים הי' בעל זכרון נפלא עוד בצעירותו עד שהפלא כל רואיו, ופעם אמר העצי חיים על עצמו שמה שראה מגיל שש שנים כבר לא שבת כשהי' כ' ג שנים לקח אביו מעד טעטש לעיר סגיגה אל מון הייטב לב והייטב לב לקחו על דרכיו והשתעשע עמו ומאז הי' חרות על לחם לם הצודה הקדושה של הייטב לב ובכל ימיו הי' מתאר את צורתו.

מון רבינו בעל דברי יואל ז"ל הי' מופלא מאוד את כח זכרונו של אחיו הגדול בעל עצי חיים, פ"א בשנת הוצאת השיעור לפני תלמידי הישיבה ולימוד סוגיא הזכיר רבינו ז"ל דבר חידוש מהרמב"ן בעל פה מדרג אחד, אמנם כאשר חפשו את מקומו בהרמב"ן מצאוהו בדף אחר, אמר אז רבינו שאצל אחיו העצי"ח לא הי' דבר כזה שישעיה מדרג אחד לשני, כי ממש השכחה לא שטטה עליו, עד אמר רבינו ז"ל פ"א אחי העצי"ח ז"ל כשהי' פושש אדם בפעם ראשונה תיכף ומיד הכר מ תבות נפשו

טייערע ברודער אחים לדעה שייחיו
תושבי בארא פארק העי'

די גרויסע מבצר התורה כולל עצי חיים אין במ ברק

איז אין א מצב פון התמוטטות ח"ו

שוין עטליכע חדשים וואס די הנהלת המכלל האט נישט געקענט באצאלן די געהאלט פאר די הונדערט יונגעלייט

וואס פון דעם באשטייט לחם חקם אויסצוהאלטן זייערע שטובער מיט קינדער בלעיה"ר

זייט זיך משתתף בגוף ובממון ביי די מסיבה של מצה לטובת הכולל היינט ביינאכט אין "הילמאן פלאזא"

חיים האט נומה געווען צו רבי יעקב עמדין, און דער ישמח משה האט נומה געווען צום רבי ר' יונתן, האט מען נישט געוואלט רעדן פון דעם ענין.

דער דברי חיים איז געווען א אייניקל פונעם חכם צבי, און ער פלעגט רופן רבי יעקב עמדין "דער פעטער רבי יאנקעלע".⁴

אדמו"ר מזעוויהל ארה"ב: כ'האב געהערט כמה פעמים פונעם שווער אז דער ישמח משה האט צו איהם גערעדט פון דעם גדלות פונעם רבי ר' יונתן.

רבינו: דער חתם סופר האט קודם נישט געוואלט האלטן זייערע ספרים אין שאפע איסאיינעם נאר שפעטער האט ער געזאגט 'ישלמי רבנן', זיי האבן שוין שלום געמאכט.⁵

4

וכמו"כ ידוע שמרן רביה"ק בעל דברי יואל התייחס אחריו בהיותו נכד האגון בעל חכם צבי ז"ל, וכן הראוי להעתיק מה שנדפס בקי חידושי תורה שנת תשנ"ז (פ' וראה) בסופו מ"ש רבינו בלהב אש קודש בעת רעוא דרעוויין, וז"ל: "ונפלאים ומבהילים הם דברי אדונינו האגון הקדוש אור עולם הר"י יעקב עמדין זקוק לה"ה בספרו מגדל עז (חלק הידא גיור כ"ב) שהאר"ך להזהיר את בניו על כת ש"ן, ובמקום שאין איש גבור חיל חזק ואמץ אל תירא ואל תחת וכו', ואם אין איש מתחזק עמך כל שכן ששכר כפול", עבדה"ק - ומוסיף על זה רבינו ז"ל שם בזה"ל: "ומה נוראים הם דבריו הק' שציה לבנו אפי' אם יהיה יחיד בכל העולם בשיטתו הבהירה וכל העולם ילעגו נדו גם כן לא יירא ולא יתבטל מפניהם אך יהיה גיבור במלחמה מלחמת הקודש וישים פניו בחלמיש ולא ייחת מפני כל, ואנו ממשפחתו ומיוצאי חלציו מקנאי קנאת ה' צבאות, ואפילו אם נשארנו יחיד בעולם גם כן על משמרתנו נעמוד ולא נסור מדרך האמת, אך נפרסם אלקותו ית", עבד"ק [ועיי' עוד מ"ש בהקדמה לספרו על האוהל ועל התמורה (ענ' כ"ב), ובסיום הספר].

5

עי' בס' אלקי כתב (את מ"ב) ששמעו מתלמיד מרן החתם סופר שלמד אצלו עשר שנים, שהחתם"ס הקפיד מאוד שלא יעמוד יחדיו בארון הספרים הספר פני יהושע עם ספרי הרבי ר' יונתן, כי דעת הפני יהושע

איז דעמאלטס ארויס א כרוז פון הימל, אז אויב דריי גדולי ישראל וועלן אוועק גיין פונעם עולם, וועט זיך די גזירה אפשטעלן, און דער ש"ך איז געווען אינגער פון די וואס האבן געקענט אפשטעלן די גזירה, מ'האט געפרעגט דעם ש"ך אויב ער וויל, האט ער געזאגט, אז ער האלט אינמיטן מאכן דעם ספר ש"ך אויף חושן משפט, אזוי קען ער עס נישט אננעמען, ער דארף גומר זיך דעם חיבור. דער בעלזער רב האט פארציילט די מעשה און געזאגט 'גערעכט איז געווען דער ש"ך, ווי אזוי וואלט כלל ישראל אויסגעזעהן אן דעם ש"ך אויף חושן משפט', מ'האט מאקע אפגעקאכט אסאך נפשות אבער 'גערעכט איז געווען דער ש"ך'.

אדמו"ר מזעוויהל ארה"ב: רבי ישכר בער דער בעלזער רב האט געלערנט אסאך תומים (על חו"מ מהנה"ק הרבי ר' יונתן ז"ל), ער האט געזאגט 'זוי אזוי וועט ער קענען ענטפערן (על השאלה ששאלים לאדם כזו הדין) פלפלת בחכמה, אויב ער לערנט נישט קיין תומים'.

רבינו: דער ישמח משה האט זיך געהאלטן א תלמיד פונעם רבי יונתן, דורך דעם וואס ער האט געלערנט ביי א תלמיד פונעם רבי ר' יונתן, זיין רבי דער דרישת ארי' (הגאון רבי ארי לייב אב"ד סטריזוב) איז געווען א תלמיד פון איהם. ווען ס'איז איהם אויסגעקומען צו רעדן מיטן דברי חיים - ער איז דאן געווען א מחותן מיטן דברי חיים³ - האט דער דברי חיים נישט געוואלט רעדן מיט איהם איבער די מחלוקת (שה"י בן הרב ר' יונתן להר"י עמדין ז"ל), ווייל דער דברי

3

כי הנה"ק בעל דברי יחזקאל משיטאות ז"ל, בנו של מרן הנה"ק הדברי חיים ז"ל, היה חתן אצל הנה"ק בעל ארי' דבי עילאי ז"ל, חתן מרן הנה"ק הישמת משה ז"ל.

ח"י ח"י יודוך וישבחוך

טייערע אידן תושבי באראפארק שיחז

מיטן בלוזין סכום פון: \$ 180

האט איר די זכיה צו אויפלעבן די יונגעלייט פון "כולל עצי חיים" לכבוד יום טוב

זייט זיך משתתף בגוף ובממון ביי די מסיבה של מצה לטובת הכולל היינט ביינאכט אין "הילמאן פלאזא"

שייכא רק בבהמות זכרים, ה' אפשר לחלק ולומר דנשים אינן אסורות באיסור גיד הנשה).

רבינו: יא, ער זוכט צו פארענטפערן, ווייל ער ברענגט אראפ דעם הלכות גדולות און זאגט אז פון דעם וואס נשים זענען אסור מיט גיד הנשה, איז א ראייה אז ס'איז נוהג אויך ביי בהמות נקיבות.⁸

8

בשול"ת חתם סופר (י"ד ס"ט"ט) כתב דברי חכמים קיימים, דיש לחקור דדרי בכל מקום דרשו בני ישראל ולא בנות ישראל, וא"כ גבי גיד הנשה נמי נמצא דלא בנות ישראל, ולכאורה יש לומר דלא דרשין ק אלא בקום ועשה, אבל ב"ל"ת אמרין דהשווה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה. אמנם דרי מצינו בטומאת כהנים בפר' אמור דהוי ל"ת, ואעפ"י כן דרשו בני אהרן ולא בנות אהרן, דלכאורה אהרן לא שייך טומאת מות, וצריך לומר דגבי כהנים שאני דהסברא נוטה לחלק בין זכרים כהנים אפי' בעל מומים ובין נקיבות, כיון דקדושת כהונה איננה ושייך גביהו ודייקא בזכרים, משא"כ בשארי ל"ת השווה הכתוב אישה לאיש ולא דרשו בני"י ולא בנות ישראל. וא"כ א"ש ראיית הכרתי ופלתי דא סלקא אדעתך דהגד הנשה שייכא תן בזכרים ולא נמצא בבהמות נקיבות, א"כ שפיר ה' סברא לחלק בין אנשים ונשים, ונימא דנשים אינן אסורות בגיד הנשה, כמו שהסברא נוטה לחלק בין נשים לאנשים לגבי כהונה כדמובא לעיל. אלא עכ"ל שהגיד הנשה נות גם בבהמות נקיבות, וזה שהראה לו הראי' כיוון שנוהג בזכרים ובנקבות, קמ"ל דשייך גם בבהמות נקיבות, עכ"ל דהח"ס.

ובשול"ת טוב טעם ודעת (מהר"א קאטאס ק) ג"כ מביא דברי הכרתי ופלתי ודברי החת"ס, מ"מ תמה על הכרתי דלא כתוב ולא נמצא בסמ"ג דנוהג בזכרים ובנקיבות, לא מנייה ולא מקצתיה, וכ' דיש לומר דהתבונן על דברי החינוך (פ"ג ד) דכתב דנוהג בזכרים ובנקיבות, אבל בוודאי דברו מוסבים על האנשים והנשים וההרהר הקושא העצומה לדמותיה. וגם מפרש ד' החת"ס ובראשית דבריו כתב דאין לפרש דברי אהרן בדרך פלפול ארוך דאין דרך אהרן לדבר ברמזות, וגם הקשה דהאם נאמר בכל מקום שיש סברא לחלק בין נשים לאנשים, שאפי' בל"ת נשים אינן חייבות, והוא תמיה גזולה, דמון בשבת דהי מקום לומר דנשים אינן חייבות במלאכת שבת כיוון דליכא בזכרים א"כ נמצא דליכא בשמירה, ואמאי אמרין בגמ' איפכא דנשים מצוות בקידוש הים

אדמו"ר מזעוויהל ארה"ב: זיי ליגן דאך איינער נעבן אנדערן.

רבינו: יא, אין האמבורג.

רבי יעקב עמדין שרייבט זייער א שארפע הקדמה אין מור וקציעה איבער א קשיא אין פלתי ביי א ביעי וואס איז אויפגעקלאפט צי עס ווערט גערעכנט א כריה, און דער רבי יונתן מוטשעט זיך מיט א תירוץ... און ער פראבירט אויך צו ענטפערן א שווערן תירוץ, ס'איז א הארבע קשיא דארט אין פלתי לויטן מחבר.

אדמו"ר מזעוויהל ארה"ב: ס'איז דא א שווערער פלתי (ס"ה ס"ק ט"ז) אז גיד הנשה איז נישט נוהג ביי נקיבות.⁶

רבינו: יא, ס'איז א פלא פון א זאך,⁷ ווייל דער סמ"ג רעדט דאך פון אנשים און נשים, און ער רעדט נישט פון די נקיבות פון די בהמות.

אדמו"ר מזעוויהל ארה"ב: דער חתם סופר (שול"ת י"ד ס"ט) פארענטפערט די פליאה ו'שכתב שאם גיד הנשה

היה נוטה לציוח של העב"ץ במחלוקת היחעה, ופע"א ראה תלמיד אחד שהיה ק מושק בית שהח"ס העמוד יחדיו הספרים הל"ל, ושאל לרבו מה יום מיומנים, השיבו החת"ס "צילו לי מן השמים שהאונים כבר עשו שלום ביניהם".

6

עיי"ש שכתב שמגדק אחד במונח שהי' בעל תורה ומומחה מאוד, והלך בכל ארץ אשכנז ובא לפראג, ובכל מקום הראה שטעות טעות אנחנו ואבותינו, והגיד הנשה האמיתי נמצא רק בבהמות זכרים ולא נקיבות, וכתב ע"ז הג"ר ר' יונתן שהראה להמגדק שבספר הסמ"ג כתב בפירוש שנוהג בזכרים ובנקיבות, ובה מוצא תשובה לטעות הג"ל, עיי"ש.

7

ובפתחי תשובה (י"ד ס"ט ס"ב ס"ב) כתב דבתולדות אדם מהר"ז מוויילנא מביא דברי הכו"פ בן השגיאות, ולהורות שהשגיאה פרוסה על כל החיים בן גדול ובין קטן.

ועתה ישראל מה ה' אלהיך שאל מעמך (דברים י"ב)

אל תיקרי מה אלא מא"ה

טייערע אידן תושבי באראפארק שיחז

מיטן בלוזין סכום פון: \$ 100

האט איר די ז'ה צו באלייכטן די פנימער פון די הונדערט יונגעלייט לכבוד יו"ט

זייט זיך משתתף בגוף ובממוץ ביי די מסיבה של מצה לטובת הכולל היינט ביינאכט אין "הילמאן פלאזא"

האט געהאט א גוטע קשיא אויף א תומים, וויל אויף צו אפפרעגן א תומים האט מען געדארפט גוט לערנען...

רבינו: די מחלוקת האט אבער זייער געשאדט פאר אידישקייט, ביז דעמאלטס איז געווען דער כח 'וועד ארבע ארצות' און מיט די מחלוקת איז אונטער געגאנגען אידישקייט ר"ל אין גאנצע מדינות.¹⁰

דער רבי ר' יונתן איז געווען געוואלדיג גרויס, ס'איז נישט משיג צו זיין.

אדמו"ר מזעוויהל ארה"ב: דער צאנזער זידע האט געהאלטן דעם תומים מורא דיג גרויס.

רבינו: דער תומים איז שארפער פונעם פלתי.

האדמו"ר מזעוויהל ארה"ב הזכיר שבדורות האחרונים מתרצים דברי הראשונים שהשאירו בקרשא.

רבינו: ס'איז געווען איינער וואס האט געמאכט א ספר און פארענטפערט די קשיות פון רבי עקיבא אייגער, ער בלייבט דאך אסאך מאל 'צריך עיון', און אין זיין חיבור האט ער זיי פארענטפערט, און אפאר קשיות האט ער נישט געקענט פארענטפערן. איז ער געקומען צו א גדול ווייזן דעם חיבור, אז ער פארענטפערט אזויפיל קשיות, און די פאר קשיות האט ער נישט פארענטפערט, האט איהם יענער געזאגט, 'די קשיות האסטו גוט פארשטאנען (ולכן לא עלה בידו לתרצם) אבער די אנדערע קשיות (שכמדומה לו שעלה בידו לתרצם) האסטו נישט פארשטאנען...

וקם רבינו ואמר: המקום יתם וכו'.

ס'איז דא וואס זאגן (נדפס בהערה בשו"ת חת"ס הנ"ל) אז דער רבי ר' יונתן האט צוגעשריבן אין זיין פלתי אנשטאט סמ"ג (שהוא ראש תיבות ס"פ מ'צות גדולות) האט ער געשריבן סה"ג (ראשי תיבות מספר סוד הלכות נקודות). און דארט שטייט יא אז גיד הנשה איז אויך דא ביי בהמות נקבות.⁹

אדמו"ר מזעוויהל ארה"ב: דער שווער פלעגט שטענדיג זאגן אז דער דברי חיים האט זייער ליב געהאט ווען ער

דמאן דאיתא בשמירה איתא בכורה, ואע"פ דהתם נמי כתיב ושמרו בני' והיו לי' לדיוש ולא בנות ישראל, רק בטומאת כהנים דתיב בקרא אמור אל הכהנים בני אהרן, ומדבנ אהרן מיותר דרשו ממנ' דאת לאפוקי ולא בנות אהרן משא"כ בשאר דוסתא, עיי"ש בדברי בארכות.

ובשו"ת מהר"א הלוי (ח"א סס"י ל"ו) מביא בשם שו"א א' ראי פירוש הגיד הנשה נודג גם בבמהות נקיבות, דממשנה בריש פרק גיד הנשה איתא הגיד הנשה נודג בחולין ובמוקדשין, ובבחים (דף לה.) כ' רש"י דכל היכא דנקט האי לישנא (פ' מקדשין) מיידי בנקיבות, וא"כ ראי' הגיד הנשה נודג גם בבמהות נקיבות אבל האון מהר"א דחה דבריו דאולי דייקא מבחים דבריש המושג כתוב לישנא זכר ובסיפא נקט לישנא מוקדשין, ע"כ דייק רש"י דהסיפא אידי בנקיבות וע"כ שיהי בלשונן, משא"כ במקום דסתב כן לתחילה אולי אין כוונת רש"י עיי"ש.

ובשו"ת ראשית בכורים (ס"ף ח"א) הביא ג"כ ראי' ברורה שנוגה גם בנקיבות ובשו"ת הוזה יעלה (מטה"ר אסאד) ג"כ פלפל עמ"ש ותמצא נחת.

9

ובידיחון הפרדס (ה"ל בשקאא ח"ד) הביא בשם ר' שלמה נעכעס שיש לו באמתתו הספר סתי ופלתי שהמחבר רבי יונתן אייבעשיין הדפס בחייו (פאלשט תקכ"ג) ונמצא הנהגות מהאון רבי יונתן בסתב ידו, ועל התיבות "ווא דראיתי לו בסמ"ג" העד רבי יונתן וסתב בצד "סה"ג" ומחק תיבות "סמ"ג" והוא דר' מספר "סדר הלכות נקודות" אשר שם נמצא באמת שגיד הנשה נמצא בכורים (שורים) ובנקיבות (פחת) וכן מסתברא כי בסמ"ג לא נמצא רמז כל שהוא, ע"כ, ושפת אמת תכון לעד.

10

בס' גזלת הוותן מביא ששעמ מהר"ק מסטראפקוב ששעמ מואב הק' משינאווי זי"ע שסיבת המחלוקת בין חז"ל ודאורים ותומים, היה מפני שבה התורה היה אז משגשג ופורת, והיה קרוב הדבר לקץ האולה, ודע הדבר בעיני הס"מ ועתאמץ לעשות קמאריא בין תלמיד חכמים, ובעונותינו הרבים מעשה שטן הצליח.

סל מלא ברכת ה'

דורכ'ן שטיצן אונזער הייליגן כולל לצדקת רבי מאיר בעל הנס פארזיכערט איר זיך מלא ברכות ושוועות

זיי רבינו שליט"א שרייבט אין זיין בריח לטובת כל ליט הק'

ובכן נפשי בשאלתי מל אנ"ש היקרים שחיו צא ק' בעקבי הצא ושאו ידיכם לשקול שקלי הקודש... אל תוך בתיכם להניח ברכה...

זייט זיך משתתף בגוף ובממון ביי די מסיבה של מצה לטובת הכולל היינט ביינאכט אין "הילמאן פלאזא"

שבת של מי היתה

במסגרת מפעל "החזקת מלמד"

בשם אלפי בני ציון תלמידי המוסדות, ובשם מצדיקי הרבים אלו מלמדי תינוקות, שלוחה ברכתינו לכבוד חגי אנשי שם קרואי מועד, אשר משמים וכו בזכות של כיתה שע"י מוסדותינו חק, ובעזרתם נוכל להחזיק מעמד, לחנך צאצאיו ע"ד המסורה לנו מרבנותה"ק על טהרת הקודש

פרשת במדבר

מו"ה שמואל פרענקל הי"ו

המלמדים: הר"ר עזרא בנעט שליט"א
והר"ר מרדכי מנחם שווארטץ שליט"א

מוה"ר אליעזר זוסטא ראזענבערג הי"ו

המלמד: הר"ר משה ברוך כץ שליט"א

מו"ה שמואל מאיר שפילמאן הי"ו

המלמד: הר"ר משה יוחנן קליין שליט"א

מו"ה יואל ארי לייב שטערן הי"ו

המלמד: הר"ר משה ראטה שליט"א

מו"ה שלום הורוויץ הי"ו

המלמד: הר"ר יואל יאקאב שליט"א

מו"ה ישראל בנציון פערל הי"ו

המלמד: הר"ר נפתלי יעקב פאלאטשעק שליט"א

מו"ה נפתלי הירצקא יאקאב הי"ו

המלמדים: הר"ר חיים הירש שליט"א
והר"ר נפתלי צבי בראדי שליט"א

מו"ה שמואל בראך הי"ו

המלמד: הר"ר שאול יחזקאל שווארטץ שליט"א

מו"ה יצחק גרובער הי"ו

המלמד: הר"ר שמואל אלטער בנעט שליט"א

מו"ה שלמה זלמן פעדער הי"ו

המלמדים: הר"ר צבי יודא ווייס שליט"א
והר"ר שמעון יואל בראך שליט"א

זכות כל השעות של תורה ותפילה שנלמדו במסגרת הכיתה, יזקף לזכותכם לעד ולנצח נצחים, עץ חיים הוא למחזיקים בה ותומכיה מאושר.

שבת של מי היתה, שבת של רבי אלעזר בן עזריה היתה, ובמה היתה הגדה היום, אמרו לו בפרשת חקהל, ומה דרש בה, חקהל את העם האנשים והנשים והטף, אם אנשים באים ללמוד נשים באות לשמוע טף למה באין, "כדי ליתן שכר למביאייהו". (חגיגה ג.)

מפעל החזקת מלמד

שע"י הנהלת המוסדות, פה בארה"ק

עולת החודש

במסגרת מפעל "החזקת מלמד"

בשם אלפי בני ציון תלמידי המוסדות, ובשם מצדיקי הרבים אלו מלמדי תינוקות, שלוחה ברכתנו לכבוד
הני אנשי שם קרואי מועד, אשר משמים וכו בזכות של כיתה שע"י מוסדותינו הק',
ובעזרתם נוכל להחזיק מעמד, לחנך צאצאינו ע"ד המסורה לנו מרבנותה"ק על טהרת הקודש

חודש סיון

מו"ה אהרן יודא לעבאוויטש הי"ו

הר"ר מנשה ברוך קליין שליט"א

מו"ה הערשל קלעפנער הי"ו

הר"ר משה ברוך כץ שליט"א

מו"ה עזריאל מאיר קאהן הי"ו

הר"ר משה יוחנן קליין שליט"א

מו"ה חיים לעבאוויטש הי"ו

הר"ר חיים הירש שליט"א

והר"ר נפתלי צבי בראדי שליט"א

מו"ה חיים הערש פריינד הי"ו

הר"ר שאול יחזקאל שווארטץ שליט"א

מו"ה אברהם יודא אינדז הי"ו

הר"ר שמואל אלטער בנעט שליט"א

מו"ה אברהם סאלינסקי הי"ו

הר"ר צבי יודא ווייס שליט"א

והר"ר שמעון יואל בראך שליט"א

מו"ה שלמה זלמן שווארטץ הי"ו

ומו"ה מאיר דוד גאלדבערגער הי"ו

המלמד: הר"ר אברהם משה לאנדא שליט"א

מו"ה ישראל משה בער קאוויטש הי"ו

הר"ר הערשל גראס שליט"א

מו"ה חיים יודא גאלדבערגער הי"ו

הר"ר יואל גרינוואלד שליט"א

והר"ר דוד שלמה וואנחאצקער שליט"א

מו"ה דוד ראזענבערג הי"ו

הר"ר יואל וויינבערגער שליט"א

והר"ר שמואל שאול גרינוואלד שליט"א

מו"ה שמואל זנוויל כהנא הי"ו

הר"ר יוסף מאיר שווארטץ שליט"א

מו"ה אברהם בראך הי"ו

הר"ר עזרא בנעט שליט"א

והר"ר מרדכי מנחם שווארטץ שליט"א

זכות כל השעות של תורה ותפילה שנלמדו במסגרת הכיתה, יזקף לזכותכם
לעד ולנצח נצחים, עץ חיים הוא למחזיקים בה ותומכיה מאושר.

החודש הזה לכם, לכם לכל צרכיכם, עליכם ועל בניכם,
וישלה ברכה ה' אליכם, להשפיע מעין הברכה כפעולתכם,
הון ואושר בביתכם, תענוג ונחת כל ימי חייכם, ועומדת לעד צדקתכם.

מפעל החזקת מלמד

שע"י הנהלת המוסדות, פה בארה"ק

דברות קודש

מאת כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

סעודת רעא דעווין פרשת בהר בחוקותי - בויליאמסבורג יע"א

ליעקב דבר חק ומשפט, הכוונה בזה כי אם אין מליץ יושר שימליץ טוב על בני ישראל בזמן שנכשל ח"ו בחטאים קשים, כי החכמה אומר חטאים תרדף רעה, הנבואה אומר נפש החוטאת תמות, תגיד ליעקב דבר ח"ק ומשפט, דמצות תשובה הוא חק בל טעם, והקב"ה אמר יעשה תשובה ויתכפר, ואף שהוא רחוק מן השכל אך מועיל תשובה לאדם שמרד נגד מלך מלכי המלכים הקב"ה, מכל מקום הקב"ה רוצה בתשובת הרשעים, וברוב רחמיו וחסדיו מוחל לשבים אליו יהיה מי שיהיה.

אמנם שלימות התשובה הוא לעקור את החטא בשורשו, ולמחוק אותו מכל וכל, עד כדי שיתפכו הזדונות לזכיות, ומבואר בגמרא (ימא פו:) כי רק על ידי תשובה מאהבה זוכה האדם להפוך הזדונות לזכיות, אולם תשובה מאהבה הוא מדריגה גבוה ונשגבה, וראיתי בני עליה והמה מועטים שיוכל לשוב בלב שלם, לא מידאת הענש ותקות השכר, אלא מחמת יראת התרוממות מהדר גאונו ואהבת בוראו, אך יש להם שני תקנות שיתפכו הזדונות לזכיות גם אם לא זס רק תשובה מיראה, הא' כמו שכתב א"ז זללה"ה בעצי חיים (לשבת שובה אות ב) לפרש הכתוב (דניאל ד כד) וחטאך בצדקה פרוק ועויתך במחן עניין, על פי מה דאיתא במדרש (תנחומא תשא ס"ד) בא וראה כמה גדול כחה של צדקה שמהפכת מדת הדק לרחמים, שהרי כל השקפה היא לרעה והשקפה דגבי צדקה הוא לטובה שנאמר (דברים כו טו) השקיפה ממעון קדשך, ללמדך שגדול סח מתנת עניים שמהפכת מדת הדין לרחמים. וזה שאמר וחטאך היינו השוגג, בצדקה פרוק, שמהפכת מדת הדין

אם בחקותי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם ונתתי גשמיכם בעתם, הקשה הרמב"ם ז"ל (הלכות תשובה פ"ט ה"א) הא"ך הבטיחה התורה שכר טוב על קיום התורה והמצות והלא שכר מצוה בהאי עלמא ליכא.

(ב) **איתא במדרש רבה (פ"ה ס"א) ה"ד (תהלים קיט נט) חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך, אמר דוד רבונו של עולם בכל יום ויום הייתי מחשב ואומר למקום פלוני ולבית דירה פלונית אני הולך, והיו רגלי מוליכות אותי לבתי כנסיות ולבתי מדרשות**, והקושיא מפורסמת הא"ך יתכן שהיה דוד המלך עליו השלום מבקש לילך בכל יום ויום למקומות שונים אשר לא לה' המה.

ויתבאר על פי מה דאיתא במדרש (ילקוט יחזקאל רמז שנה) שאלו לחכמה חוטא מהו ענשו, אמר להם חטאים תרדף רעה, שאלו לנבואה חוטא מהו ענשו, אמר להם הנפש החוטאת היא תמות, שאלו לתורה חוטא מהו ענשו אמר להם יביא אשם ויתכפר לו, שאלו להקב"ה חוטא מהו ענשו אמר להם יעשה תשובה ויתכפר לו, ה"ד (תהלים כה ח) טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך. ונמצינו למדים מזה כי מצד כל המדות העליונות אין ראוי שתועיל תשובה, ואף מצד התורה ראוי רק להביא קרבן שיתכפר לו, אבל תשובה לחוד אין ראוי להועיל, ואך הקב"ה אומר יעשה תשובה ויתכפר לו, והוא כחק בלי טעם, וכן כתב החיד"א בדבש לפי (מערכת ח אות כד) דמצות תשובה נקרא חק.

ויש לפרש בזה מה שאומרים בפיוט במוסף לימים נוראים, באין מליץ יושר מול מגיד פשע תגיד

ובדרך זה יל"פ עוד הפיוט, באין מליץ יושר מול מגיד פשע תגיד ליעקב דבר חק ומשפט, והכוונה בזה דהנה על ידי תשובה מאהבה נעשו מליצי יושר מן החטא עצמו, כי הזדונות עצמם מתהפכים לזכיות, אך אם עושים תשובה מיראה יחשוב האדם כי אין מליץ יושר מול מגיד פשע, כי אך יתהפכו הזדונות לזכיות על ידי תשובה מיראה, לזה תגיד ליעקב דב"ר חק ומשפט, רמז על דברי תורה (שמ"ר פל"ח ס"ד), שעל ידי לימוד התורה גם בתשובה מיראה הזדונות מתהפכות לזכיות, ועל ידי זה וצדיקנו במשפט.

ועל פי זה פירשתי הכתוב שובה ישראל עד ה' אלהיך כי כשלת בעונויך קחו עמכם דברים ושובו אל ה' אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו. ובמס' יומא (דף פ"ה) מוקף לר"ך קרא בתשובה מיראה הזדונות נעשו לשגגות, ולזה אמר קחו עמכם דברים, ע"ד שאמרו (שמ"ר פל"ח ס"ד) דברים אני מבקש מכם דהיינו דברי תורה, ועל ידי זה ושובו אל ה', ועל ידי תשובה בצירוף לימוד התורה הקדושה אמרו אליו כ"ל תשא עון, שימחול לנו על כל עוונותינו ולא ישאר אפילו כל שהוא, וקח טו"ב לעשות מזדונות זכיות.

והנה דוד המלך היה תמיד בעונה ושפלות הרוח, וכמו שאמר (תהלים כב ז) ואנכי תולעת ולא איש, והחזיק עצמו לבעל חוטא גדול, וקיים בעצמו מאמרם (אבות פ"ב מ"ה) ושוב יום אחד לפני מיתתך, ובכל יום ויום היה מהרהר בתשובה לתקן את מה שחטא לפי מדריגתו, וברוב ענוותנות לא החזיק עצמו לבעל מדריגה שהוא זסה לתשובה מאהבה, ולפי השגתו שהיה למעלה מהשגת אנשי סב שיעדיין לא הגיע למדריגה זו, והתשובה אינו אלא מיראה שהזדונות נעשות שגגות, ועל כן היה מבקש עצה ותחבולה באיזה אופן יזכה שגם על ידי תשובה מיראה יתהפכו הזדונות לזכיות.

ולזה דרש המדרש, אמר דוד בכל יום ויום הייתי מחשב ואומר למקום פלוני אני הולך, לעזור ולסייע לאיש נדכה, ולבית דירה פלונית אני הולך, ליתן מזונות לעני, כדי לעשות גמילות חסדים בגוף

לרחמים, ועל כן אחר הצדקה אף בתשובה מיראה שזדונות נעשות כשגגות, עם כל זה אם יעשה צדקה זדונות נעשות לו זכיות, כיון שמהפכת מדת הדק היינו השגגות לרחמים, שיעשו ויתהפכו כולם לזכיות ורחמים עליו, עכ"ד.

ועל פי זה יל"פ מה דאיתא בתנא דבי אליהו (רבא פ"ה) בשעה שאמרו ישראל נעשה ונשמע מיד אמר הקב"ה ויקחו לי תרומה, וצ"ב. ביאור הענין דהנה כתב השל"ה הקדוש (מסכת שמועות פרק תורה אור) לפרש מה דמבואר בגמרא (שבת פ"ח) שקטרגו מלאכי השרת בשעת מתן תורה מה לילוד אשה בינינו, היינו כיון שהאדם מוכשר לקבל טומאה ולחטוא אך תנתן לו התורה, על זה אמר לו הקב"ה למשה, אחח בכס"א כבודי והחזר להם תשובה, כלומר תחזור ותאמר להמלאכים שאף אם יחטא האדם יש לו תקנה בתשובה, וגדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד (יומא פ"ה), עכ"ד. אמנם שלימות התשובה הוא רק על ידי תשובה מאהבה שיעקור החטא לגמרי ויהפכו לזכות, ומי יאמר זכיתי לבי טהרתי מעשי לזכות למדריגה זו, ועל כן בשעה שאמרו ישראל נעשה ונשמע, והמליץ הקב"ה עליהם דאע"פ שעלולים לחטוא מועיל להם התשובה, מיד אמר הקב"ה ויקחו לי תרומה, שיעסקו בצדקה, ועל ידי הצדקה גם על ידי תשובה מיראה יתהפכו הזדונות לזכיות, ולא ישאר אף רושם מן העבירה.

אמנם יש עוד עצה שאף אם לא הגיע האדם למדריגה של תשובה מאהבה, יתהפכו הזדונות לזכיות, והוא על ידי עסק התורה, וכמו שכתב בעקף יוסף בע"י (ברכות טז.) על מאמרם (סוטה כא.) תורה מכבה עבירה, ענין מכבה שלא ישאר שום רושם חטא כלל, שעל ידי לימוד תורה לשמה בדחור"ר נעשית זכיות, וכמו השב מאהבה נהפך עבירה עצמה למצוה וזכיות (יומא פ"ה), וקטיגור נעשה סניגור. ועל זה אמרו מה נחלים מעלך את האדם מטומאה לטהרה, היינו שטמא נהפך לטהור, אף אהלים הוא התורה, מעלין את האדם מכף חובה לכף זכות, היינו חובות מתהפכים לזכיות ומרשע לצדיק, דמיון מטמא לטהור, עכ"ד.

ולקבל התורה, ועל כן בהגיע חג השבועות הקריאה מעורר הזמן, ונתעורר שפע גדול ברוחניות בעת שמקבלים התורה מחדש, ומי שיש לו מה בקדקדח זוכה להרגיש השפעת הקדושה, אך לזה צריכים לעשות הכנה הראויה לקראת החג הקדוש, ואז יתעורר הלב להתקרב להקב"ה ולומר נעשה ונשמע בתשוקה גדולה ונשגבה, לעשות רצון ה' בחשק בכל עת ובכל זמן, וימי הספירה הגם ימי ההכנה להטהר ולהתקדש בקדושה של מעלה, וצריכים להתכונן לימים הללו כמו שהכינו עצמם בני ישראל בימים ההם, לעשות תשובה באנחה אמיתית להקב"ה, והתשובה צריך להיות בהרטה על העבר וקבלה על להבא, ובאמת רחוקים אנו מאד ממדרגת התשובה אמיתית שיהיה בשלימות מאהבת הבורא, וצריכים אנו לסייעתא דשמיא מרובה שנוכה לעשות הכנה הראויה, למלאות הימים כדבעי, וטהר לבינו לעבדך באמת, שנוכה לזכר הלב והנשמה להבוכ"ע, להיות כלי מוכן לקבל שפע קודש היורד ובא בחג הקדוש הזה, אמנם על ידי נתינת צדקה ולימוד התורה יכולים לזכות שיחשב התשובה כבחינת תשובה מאהבה, ועל ידי זה נזכה להתכונן ולבא לאיזה ענין ובחינה של קבלת התורה, שיהיה לנו השתוקקות להקב"ה שנרצה לעשות רצון ה' בכל לב ובכל נפש ובכל מאד.

השי"ת יעזור שנוכה לאיזה בחינה, כל אחד לפי ערכו וערך נשמתו, והתוה"ק ישפיע לבני ישראל כל השפעות טובות בגשמיות וברוחניות, ויקוים בנו יעודי הפרשה ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו, ובני ישראל יהיה להם פרנסה בהרחבה גדולה בשפע גדול בריוה ובניקל וכל טוב, עדי נזכה להתרוממות קרן התורה וישראל בהתגלות כבוד שמים עלינו במהרה בימינו אמן.

ובממון, וגדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה (סוכה מט); והיה מקווה שעל ידי התשובה בצירוף מצות צדקה יזכה שגם בתשובה מיראה יתהפכו הזדונות לזכויות, ורגלי מוליכות אותי לבית המדרש, כי באמת לא היה צריך למצות צדקה וחסד שעל ידי זה יתהפכו לו הזדונות לזכויות, כי גם על ידי שהיה עוסק בתורה, זכה למדרגה זו שנתהפכו לו הזדונות לזכויות.

והנה כתב א"ז זללה"ה בבאר שבע (פ' ח"י) בשם הקדמונים, דאף דקיי"ל שר מצוה בהאי עלמא ליכא, מכל מקום על אותן המצות שאין הוא מחויב לעשותן, כגון מצות כאל שנתהפכו מזדונות לזכויות על ידי תשובה מאהבה, על זה איכא שכר בהאי עלמא, עכ"ד.

וזה שאמר הכתוב אם בחקתי תלכו, רמז למצות תשובה הנקרא חק כאמור, ואמר הכתוב ואת מצותי תשמרו, שהתשובה יהיה באופן כזה שיחשב להם כשמירת המצות, והיינו לעשות תשובה מאהבה אשר הזדונות יתהפכו לזכויות, ואז יזכו לברכה של ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה, שיזכו לשכר מצוה בעולם הזה. אולם איך יזכו למדרגה זו שיתהפכו הזדונות לזכויות, לזה פירש"י שתהיו עמלים בתורה, ועל ידי תשובה יחד עם לימוד התורה הזדונות נעשות זכויות, ועל ידי זה יזכ לפרנסה בהרחבה גדולה ושפע רב.

ובעמדינו לפני חג השבועות, צריכים אנו לקבל על עצמינו עול התורה והמצות, ועלינו לפשפש ולטהר מעשינו קודם קבלת התורה, כשם שעשו בני ישראל תשובה בלב ונפש חפוצה קודם שקבלו התורה, וכמבואר ברשי"ל (שמות יט ב) שביאתן למדבר סיני היה בתשובה, ורק על ידי שהזדככו וטהרו את נשמתם במדרגה גדולה ונשגבה, ועשו הכנה דרבה למעמד הנבחר בתשובה תפלה וצדקה, על ידי זה זכו להגיע למדרגה גדולה

נערך ע"י הוועד להוצאת ספרי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ותשוח"ח להם

צדקת רבי מאיר בעל הנס

כולל עצי חיים

מסדרם של רבותיהם רבות חסידים - באשכנז

נוסד בשנת תרס"ט ע"י מרן רביה"ק בעל עצי חיים ז"ע - ונשתדש אורה ע"י מרן רביה"ק בעל ברך משה ז"ע
בהדרגת והמשכת כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א - כ"ק הגה"ק רבי שלום אליעזר טייטלבוים שליט"א, נשיא הכולל
קרית יואל - בני ברק יצ"ו

"ברכת מזל טוב"

הננו משגרים ברכת מזל טוב חמה ולבבית לאנשי שלומינו והחשובים כל אחד בשמו יבורך

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

בחדרת קודש ובחתרגשות עילאה משגרים אנו בזה ברכת מזל טוב
אל מול פני הוד כבוד קדושת

מרן רבינו הגה"ק שליט"א

לחגל שמחות וולדת הנבדה שתחיי למזל טוב

אצל הדב"נ הגה"ק רבי חנוך העניך אשכנזי שליט"א

רב ביהמ"ד אבני צדק, ומר"ן שכנת עצי חיים מורים בקרית יואל ע"א

הרב ר' ישראל יודא בערגער שליט"א

ר"מ בישיבה"ק

ולחתנו הרה"ק ר' חיים שלום קליין שליט"א
לאירוסיו בנו נסדו הבה"ח יצחק אייזיק נ"ץ

הרה"ק ר' יעקב נח ענגעל שליט"א

ולאביו הרה"ק ר' משה יוסף ענגעל שליט"א
להולדת בנו נכד - השלום וזכר בבית מדרשו בשכונת

הרה"ק ר' ישראל יצחק היימליך שליט"א

ולחתנו הרה"ק ר' ישראל יעקב שפילמאן שליט"א
להולדת נכדו

אצל חתנו הר"ר מאד בנאמין הי"ד

השלום וזכר בביהמ"ד דושינסקי רח חורא

הרה"ק ר' אהרן ווייסהויז שליט"א

ולחתנו הרה"ק ר' שמשון חיים בירנבוים שליט"א
להולדת נכדו

אצל בנו הר"ר יואל ווייסהויז הי"ד, לאסא

הרה"ק ר' יעקב ווייס שליט"א

להולדת נכדו

אצל חתנו הר"ר אברהם יהושע העשיל רוקח הי"ד, לאסא

• כולל אברכים מצוינים

כולל להוראה

כולל הלכות שבת

כולל הלכות יו"ט

חברה משניות

• התאחדות האברכים

ארגון שיעורי תורה

חבורת יסודי התורה

איחוד החבורות

מערכת קול התאחדותינו

• מפעלי צדקה חסד

מפעל החסד "ידי משה"

קמחאדפסחא "ידי חסד"

וועד עריכת שמחות לאנ"ש

ארגון "חסדי משה"

למען אחי ורעי

קופת גמ"ח

קרן עזר נישואין